

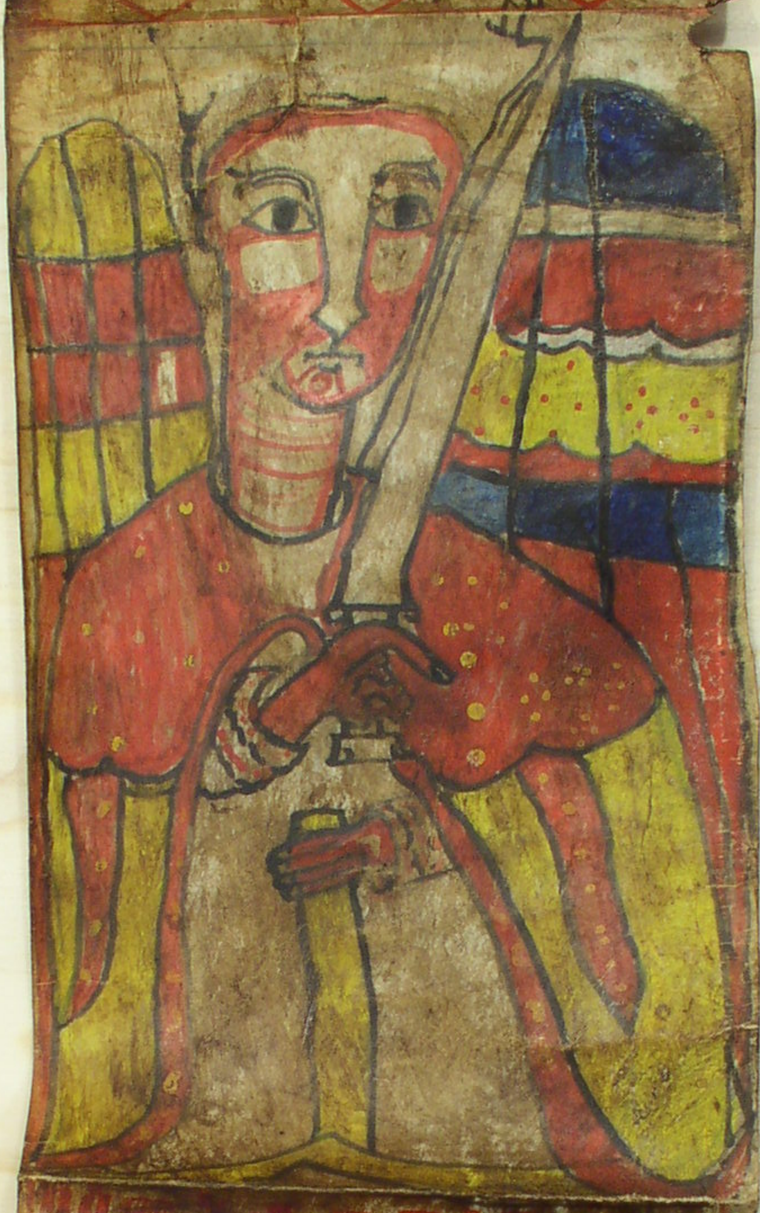

ለአለመ አብ ወወልዱ ወመንፈሰ
ቅዱስ ፫ አምላክነቱ ት ለእግዚ
ኢትዮጵያ ወሀይማኖት ርዮ ሲይነ አጋ
ግንት ወሰይጣናት ጠኽ አመ
ሠርዐን ወሲይነ ዘር ወሌጌ ም
ነ ወሲይነ ቡዳ ወነህቤ ሲይነ
ጥላ ወ ነ ወገ ወገጸ ሥሉስ
ቅዱስ ወፍጥሮ ወመጽነግ
ፀ ኩሉ ፊኩ ፊኩ ለ ቅሊሔር
ለቅብሔር ለቅብሔር አምል
ሔ አምልሐኖ አምልሐ አም
ልሐነ ለአልማ ጸሎት ለእነ
ሲይነት ባርያ አአምን በር አ
ኪላት ወበፅመለኮት እብእ
ሳት ወልዱ እሳት መንፈ ስ
ቅዱስ እሳት ፅውእ ኩ እሳት
ሕይወት ቃለ እግዚአብሔ
ም ሥጋ እሳት ተሰጸ ው
አዛት ባርያ ርሱ ለ ወጥ ቋ
ር ሲፅመ ዘኩ ሰብር ወዘኮ ሐ
ተ ከሣዱ ወት ሌፅር ሐ ቁያ ነ
ወ ኩሉ አባላ ቱ ወት ሲ ኬ ጸ
መ ወት ት ቀነ ጀ በ ዉሣ ጠ ሽ
ር ሥ ት ቤ ለ ሄ ሄ ድ ሬ አ ብ ጸ ዝር
ባ ድ ኖ ወ በ ፊ ሬ ት ባ ር ወ ለ ሕ ን

ስንት ባርያ ሉ ስ ወጥ ቁ
ር ሲፅፀመ ዘት ሰብር ወዘተ ሕ
ገ ክሳዲ ወት ሴፅር ሐ ቁደን
ወ ኤሲ አባላ ተ ወት ሲ ቴ ዲ
መ ወት ት ዋን ጌ ለ ው ሣ ጠ ሽ
ር ሥ ት ቤ ለኔ ሄድ ሬ አ ብዲ ዝር
በድ ኖ ወ በፊ ሬ ተ ባ ር ወ ለ ሐን
ዴ ሬ ተ ግ ሃ ነ ም ለ ጥ ም ቀ ተ
እ ሳት ተ ጠ መ ቅ ወ ብ ስ ዴ ሬ
መ ል አ ክ ወ በ መ ለ ኮ ት ሚ ካ ኤ ል
ወ ገ ብ ር ኤ ል ተ ቀ ሰ ፍ ጸ ሎ ት ን
እ ን ተ መ ር ለ ብ ተ ሰ ለ ሞ ን ዘ
ረ ዘ በ ው ለ አ ጋ ን ን ት ከ መ መ
ር በ ብ ተ ሲ ሳ ዘ ባ ሕ ር ስ ዲ ቃ ል
ል አ ዲ ና ኤ ል ኡ ዲ ሃ ኤ ል ኤ ል
ሮ ሜ ል ኢ ሮ ማ ሩ ባ አ ፍ በ አ
ፍ በ ል ሳ ነ ዘ ስ ን ፍ ስ እ ግ ዜ ኤ ን
ም ፀ ር ፍ አ ፍ ሳ ነ ኒ እ ም ሕ ም ዘ
ፀ ላ ኤ ወ ፀ ድ ር ወ እ ም ት ሕ ን
ባ በ አ ን ፍ ኩ ከ አ ስ ማ ት ሳ ላ ዊ ሁ
ለ ሰ ሎ ሞ ን ን ጉ ፅ ፍ ዲ ሣ ሁ ዘ
ን ው ድ አ ደ ደ ስ አ ደ ባ ስ ይ ል ቅ ስ
ም ው እ ን በ ለ ዝ ት ወ ድ ል ድ ማ ር
ደ ም ድ ን ግ ል ወ ረ ዱ ዝ ቃ ል እ ም ት
በ እ ብ ለ ሎ ሞ ን ሸ ከ ር ት አ ላ ቤ ሹ
ት ሹ ሬ ሹ ላ ም ታ ሸ ከ ር ቶ ሸ አ ር
ት አ ላ ሜ ን ሹ ል በ ብ በ ሰ ኤ ል አ ነ
ጋ ሥ ለ እ ግ ዚ እ ብ ሔ ር በ ኢ ለ ማ
ት ለ ሰ ሎ ሞ ን አ ድ ሳ ነ ኒ እ ም ሀ
ፅ ላ ዴ ሆ ሙ ለ ነ ህ ብ ት ወ ሰ ኃ
ዝ ም ነ ህ ብ ት ወ እ ጋ ን ን ት ለ
ሠ ሎ ሞ ን ወ ቀ በ ር ቋ በ ሰ ለ ት
በ አ ም ለ ዳ ጎ ዋ ም ወ ለ ቆ ም
ል ጎ በ ፣ ጉ ሠ ነ ህ ብ ት ሊ ሰ ቆ ሙ
ሞ ን ወ ይ ቤ ሎ ጎ ጉ ሠ ነ ህ ብ ት
ሰ ለ ሞ ን አ ፍ ሬ ህ ክ ኒ ም ን
ት ሀ ሎ ው ስ ተ ል ብ ክ ወ ይ ቤ
ሎ ለ ሰ ሎ ሞ ን ለ ጉ ሠ ነ ህ ብ ት
ስ ብ ሐ ት እ ግ ዚ አ ብ ሔ ር ሀ ሳ
ው ስ ተ ል ብ ክ ። ወ አ ው ሥ ኦ ን ጉ
ሠ ነ ህ ብ ት ወ ይ ቤ ሎ ጋ ድ ጎ ነ በ
ኑ አ ም እ ይ ዲ ኤ እ ግ ዚ አ ብ ሔ ር
ወ ይ ቤ ሎ ሰ ሎ ሞ ን እ መ ደ ድ ኅ ኒ በ ፊ
ን ቱ አ ስ ማ ቱ ከ ዕ ቀ ብ መ አ ድ ጎ ና
ሳ አ መ ት ክ ወ ለ ተ ሚ ካ ኤ ል

ል፡ አከዋ፡ ሒዮሳቄ፡ ሌካቄ
ንዘ፡ያዝል፡ አመመዛ፡ ወአወ
ልሳኖ፡ ፫በአመት፡ መወለአከ፡
ፈርሃ፡ ወያንገፀ፡ ሰለ፡ ሣዖን፡ ወአ
ተበገያ፡ ፫ጊዜ፡ እንዘ፡ያዝል፡
በስመ፡ አብ፡ ወ ወልዱ፡ ወመንፈ
ስ፡ ቅዱስ፡ ፩እ ግመላክ፡ ወነአት፡ብ
ነጽ፡ እግመዚአሃ፡ ዱንጋዌሆ
ንው፡ ለኢሀበት፡ ወሉአጋንንት፡
ሃወንቱ፡ ያመሰል፡ ኍ፡ ፹ኤቆ፡ወ
ነአዝጣት፡ ወለእንግዳት፡ ፈንዘ፡ኢ
ወፅዮሲን፡ በዝንቱ፡ አስ፡ሣቴ፡ክ
ቡልባ፡ ወአዱ፡ኅና ለሲ ወመ፡ት፡ለ
ሚ፡ወ ወልዱ፡ ወመንፈ፡ስ፡ቅዱስ፡ አ
ሓዱ፡ አምላክ፡ ወይእዜኒ፡ ንሴብ
ሖ፡ ወንዜኑ፡ ለእግዚአ፡ ብሔር፡ ዘአ
ስተርአየ፡ ለአብርሃም፡ ወለአ
ስሐቅ፡ ወለያዕቆብ፡ ወለ
ሙሴ፡ ወለኖኅ፡ ወለ
ኤልያስ፡ ወለ
ኤልሳዕ፡ ወለ
ሕዝቅኤል፡ ወለ
ዳንኤል፡ ወለ
ሚክያስ፡ ወለ
ኢዮአስ፡ ወለ
ኢዮስያስ፡ ወለ
ኢዮአቄም፡ ወለ
ኢኮንያን፡ ወለ
ሰላትያል፡ ወለ
ዘሩባቤል፡ ወለ
አቢዩድ፡ ወለ
አልያቄም፡ ወለ
አዛር፡ ወለ
ሳዶቅ፡ ወለ
አኪም፡ ወለ
ኤልዩድ፡ ወለ
አልዓዛር፡ ወለ
ማቴዎስ፡ ወለ
አልዓዛር፡ ወለ
ያዕቆብ፡ ወለ
ዮሴፍ፡ ወለ
ማርያም፡ ወለ
ኢየሱስ፡ ክርስቶስ፡ ወለ
ሐዋርያት፡ ወለ
ሰማዕት፡ ወለ
ጻድቃን፡ ወለ
ኵሎሙ፡ ቅዱሳን፡ ወለ
ሊቃውንት፡ ወለ
ኵሉ፡ ክርስቲያን፡

ሐዙ፡ሐዙ፡ሐዙ፡ሐዙ፡ዙዪ
ዙዪ፡ዙዪ፡ዙዪ፡ወመጽ፡መ
መኒመመኽ፡ያሐዪ፡ያ፡ያ
ሐዪ፡ያ፡ያሐዪ፡ያ፡ያዪቱ፡ያ
ሐዪቱ፡ያሐዪቱ፡ኡመጪ
ኡኡው-ርሔ፡ኡኡው-ርሔ፡ፓ
ሐ፡ፓሐ፡ፓሐ፡ዲሬር፡በጎ
ዐ፡ጎቅር፡መሐር፡ብኃይ
ሰ፡ዝገቱ፡ኢሰጣቲኽ፡ቅጥ
ጵጦ፡ወኤርሳቅ፡ወሐዪ
ሩ፡ለዝገቱ፡ገጊጎ፡ዘሰመ፡
ሽቶባደ፡ከመ፡ኤደቅረብ፡
ጎጠ፡ነፍሳ፡መሥጋኅ፡ወጎ
ሰ፡ሕፃና፡ለዓመተ፡ኤማዚ
ሰሎሞን፡ሰሎሞን፡ሰሎሞ
ን፡ዮናታሔ፡ኔምላክ፡ሄ
ጥሮስ፡ወፈውሰስ፡ሮም
ሮም ስ፡ሮምሮም ስ፡ሮም
ሮም ስ፡ዝርዛናኤል፡የኢዮ
ጌ፡ዲ፡ትንሮግ፡ቆቱጌሮጊ፡
ፒፓሮስ፡ኔ የሱስ፡ክርስ
ቶስ፡ኔጣኑኤል፡ኡብናሮ
ስኃ፡ኔስ፡ማለያስ፡ቃኔስ፡ሐ
ዲፍ፡ኢሳዬር፡ጨጨዲፍት፡
ጨሐዲራ፡ወ፡ሮዲስ፡ወ
በሮ ቃፓዮት፡ወሐቅሱ፡ለጴግ
ዚኔ፡ኤ፡ዩሱስ፡ክርስቶስ
ኤማሔልኩ፡ክ፡ወኤወግዚ
ኡ፡ኤት ዮክኡ፡ክ፡ወቄስ
ዲ፡ኡ፡ኡኤገቲ፡ሽ፡ወ
ጋጌጎ፡ክመ፡ኡ

ከመ፡ኢትቅረቡ፡ነበሩ፡እ
ፍሉ፡ወሥጋሃ፡ወኀበ፡ሕ
ዛን፡ለዓመተ፡እግዚእ
ብሔር፡ወለተ፡ሐይወት
ሰላመ፡እግዚአብሔር፡ወ
ጠንረሰ፡ተዳሉ፡ይእዜ
እ፡ጌሎተ፡ልእንተ፡መዳን
ጣዓሙ፡ለአጋንንት፡ወበ
እንተ፡ለጌጋን፡ርኩሰ፡ዘ
ፀልም፡እስደንተ፡ወደመ
ጽእ፡ንዋመ፡ወደቅጠቅ
ጥ፡ርእሰ፡ወደመቈእ
ም፡ግቡ፡ዘ፡ከመ፡ዜሳሎ
ት፡ወህልም፡እምኤለ
ኪ፡ወእወጣዘአ፡በስሙ
ለእግዚእነ፡ወመድኃኒ
ነ፡ኤየሱስ፡ክርስቶስ
እንተ፡ጋኔን፡ርጉም፡ወ
እኪተ፡ለደጣን፡እኩይ
ከመ፡ኢትቅረቡ፡ኀበ
ንፍሳ፡ወሥጋሃ፡ለዓለመ
ትከ፡ወለተ፡ሐይወት
ሰላመ፡እግዚአብሔር፡
ማዘሠራ፡ለሰደጣን፡
ወለጋኔን፡እስማተ፡ኃ
ደል፡ሽሚረ፡ሰላስከን
ጨርጨሬ፡ዘእቱራ
መሽቀረን፡ዘመርኤቱ
ሬጨሬራጨን፡ይትቀመ
ቅጥ፡ደዲያመ፡ሽሚረ
ን፡ዘስለያ፡እዱሳር
እምዱ፡ኣጋዜ፡እዲን
ማዘመ፡ለሰደጣን፡
ወለጋኔን፡እምሳስለ፡
ዓመትከ፡ወለተ፡ሐይ
ወት፡

ኀ፡ዘልዕል፡ኢዮሳና ፡፡
እምድኅረ፡ዝንቱ፡ኄ፡ኢዮዓ
ዓዲ፡ሙ፡ሰፈረጠን፡
ወሰጋሪን፡እምሳውል፡
ዓመትሽ፡ወሰተ፡ሐደ
ወተ፡

ወሶቡ፡ ድሬህዮ፡ ወኤሾምዓኒ፡

ቃለ፡ ዐአሶትዮ፡ህመመ፡ወሶታ፡ሰሠመር፡ከሰሶከኒ፡ኤግዚኦ፡

ኦጣሊኔ፡በመኤትከ፡ኤትቅ ሰፈኒ፡ወ ዘመመቅ ሀሠሩትን፡

ኤ ትግሥ ፀ ኒ፡ኦ ግ ቡ፡ ኦ ጣ ሊ ኦ ፡ ዐ ቀ በ ኔ ፡ መ ተ ሳ ዒ ኔ ኔ ፡

ኦ ም ዘ ቲ ፡ ግ ው ሶ ቋ ፡ ዘ ሰ ዓ ለ ም ፡ ኤ ብ ር ሆ ጣ ፡ ለ ዓ ኤ ያ ጣ

ት ሮ ፡ ክ መ መ ፡ ኤ ያ ኑ መ ፡ ለ መ ቂ ት ፡ ዝ መ መ ፡ ኤ ያ ፡ ዕ ቀ በ

ኔ ፡ ክ መ መ ፡ ጠ ጣ ት ፡ ኤ ያ ጣ ፡ መ በ ቂ ሊ ሌ ቱ ፡ ክ ነ ሬ ን ፡

ክ ሮ ነ ኒ ፡ ኦ ም ሳ ቡ ቃ ት ሮ ፡ ኤ ጣ ቂ ሐ ኒ ፡ መ ኤ ቍ ነ ኒ ር ፡

መ መ ሐ ኩ ፡ ለ ግ ብ ር ኪ ፡ ያ ስ መ ፀ ክ ፡ ኦ ጣ ዚ ኤ ብ ሐ ር ፡ በ

ሰ ለ ት ፡ ሃ ወ ንቂ ዜ ክ ፡ መ ደ ቂ ሃ ም ፡ ሶ ክ ፡ ስ መ ፡ ለ ኦ ም

ቶ ክ ፡ ደ ዕ ቅ ብ ፡ መ ደ ሬ ኑ ፡ ሶ ክ ፡ ሪ ቂ ኤ ት ፡ ኦ መ መ ቅ ፡ ኩ ፡

ወ ኤ ም ቅ ው ት ፡ ደ ት ወ ኦ ሩ ክ ፡ ኦ ጣ ዚ ኑ ፡ በ ኃ ደ ሶ ክ ፡ ደ

ሚሳእየ፡ኤትረሰዓኑ፡እጣዚኡ፡በሥመ፡ኮነትክ፡ሀጣ፡ኃይለ፡ለሔ

ይወትየ፡እጣዚኡ፡አመ ጳኪየ፡ፅገኑ፡ሰአ፡ለዓለም፡ኪያክ፡ተወክ

ለኩ፡እጣዚኡ፡ወ እደት፡ታሬር፡ለዓለም፡ው ኦተ፡እደክ፡አመኃፅ

ኙ፡ነዋ፡ለየ፡ኦመ፡ኃይለ፡ወ ሥልጣን፡ኮንክ፡ለኩሉ፡ሥጋ፡ከመ

ኩሉ፡ወ ተኃሩ፡ሩ፡እሰመ፡ኃደልየ፡ወፀወጣየ፡ኢዓጡ፡በ

አጣቱ፡ሰምክ፡ምርሐኔ፡ወሕላየኒ፡

ዝለሉ፡ለ፡ቅሬቡ፡ኅቢሡ፡ወደዐርህ፡ለክፀሙ፡ጠዓሙ፡ወቃ

አምሮ፡ክመ፡ኄር ቈጣሪ እግሔር፡በላ፡ለነፍሰየ፡ኄነ፡ሙኣ

ቅ፡ረዪኤኒ፡ወኤደገኪ፡ሩሙ፡ሠርጉ፡ቃ፡መለዓለ

ም፡የአቅብጠሙ፡ኣማረኔ፡ዘመመ እሥ፡ከ፡ኤ፡ኦ፡ሰ

ረ፡ኔ፡ወበመ ቋ ሰርሥኩ፡ኤ፡ትግሥፅኔ፡ወኪኤክዙኔ፡መ

ኑ፡ተ ስ ሕ የ፡ኦከኑ፡ሻ ኤ፡ኦ ክ ሕ ር፡ለ የ መ ዓ ኔ፡ኦ ማ ሪ ኑ

ለዓለም ምሕረቱ ወለትውልድ ወትውልድ ጽድቁ ምሕረት ወፍሥሓ

እሐሊ ለክ አዜምር ወኤሊሁ ርኅሩኅ ወመሐሪ ለምኔ ኤማሊኑ ጌ

ሉቃ ጽዮን ወይፈጽሙ ቃልከ ቅዱሳን ወጻድቃን ከመ ይሰመ

ዋሰልዮ ወኩሉ ከመ ጐደኑ ወሰትዎ ሐሞተ ወኮምጠ

ጸመ ራርኅ ብለነ ኦ ፈጣሬ ኩሉ ዘንተ ኢይደሉ ለነ

ይሁዳ ጊሐ ቅድመ ኢየሩሳሌም ወኩሉ ኅብስተ ሕይወት

እግዚኦ ኢየሱስ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር ሕያው

ከመ ኢኮነ መጽሐፈ ብሉይ ወሐዲስ ዘኢተጽሕፈ ውስቴቱ

ዘንተ ወኢኮነ ዘኢተናገረ ነቢይ ወሐዋርያ ወኢኮነ

ዘኢተገብረ ተአምር ወኢኮነ ዘኢተፈጸመ ግብር

ለዓለም ምሕረቱ ጥቡዕ ጥቡዕ ልብየ ኤማሊኑ ጊለዓ

ጊ ኤማሪኤል ግበር ሣህለከ ለዕሌኖ በእንተ ለምለኩ በመርሃ

ሮም ለቅዱሳን ኤማኑ ለክ ኤማሊኑ በኩሉ ልብየ መሰጠሉት

ሁኔ ይኑር ለዓለም ወዓለመ ዓለም ለእዘዙ ምግባር ከ

ሰላም ለኪ ማርያም ድንግል ሰላም ለኪ ማርያም ድንግል ሰላም ለኪ ማርያም ድንግል

ולא יהיה לו לעולם ולא יראה בכל גבולך שאר ושמר ולא יעלה
בהר הזה גם הצאן והבקר אל ירעו מול ההר ההוא: ויאמר משה
אל האלהים הנני בא אל בני ישראל ואמרתי להם אלהי אבותיכם
שלחני אליכם ואמרו לי מה שמו מה אומר אליהם: ויאמר אלהים
אל משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה
שלחני אליכם: ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני
ישראל יהוה אלהי אבתיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר: לך ואספת את
זקני ישראל ואמרת אליהם יהוה אלהי אבתיכם נראה אלי אלהי
אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת הערוי לכם
במצרים: ואמר אעלה אתכם מענות מצרים אל ארץ הכנעני והחתי
והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש: ושמעו
לקלך ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו יהוה
אלהי העברים נקרה עלינו ועתה נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר
ונזבחה ליהוה אלהינו: ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים
להלך ולא ביד חזקה: ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל
נפלאתי אשר אעשה בקרבו ואחרי כן ישלח אתכם: ונתתי את חן
העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכון לא תלכו ריקם: ושאלה
אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמתם על
בניכם ועל בנתיכם ונצלתם את מצרים: ויען משה ואמר והן לא
יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך יהוה:
ויאמר יהוה אליו מה זה בידך ויאמר מטה: ויאמר השליכהו ארצה
ויהי לנחש ויברח משה מפניו: ויאמר יהוה אל משה שלח ידך
ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו: למען יאמינו
כי נראה אליך יהוה אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
יעקב: ויוסף יהוה עוד הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו
והוציא ידו והנה ידו מצרעת כשלג: ויאמר השב ידך אל חיקך
וישב ידו אל חיקו ויוציאה מחיקו והנה שבה כבשרו: והיה אם
לא יאמינו לך ולא ישמעו לקול האות הראשון והאמינו לקול
האות האחרון: והיה אם לא יאמינו גם לשני האתות האלה ולא
ישמעו לקלך ולקחת מימי היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר
תקח מן היאר והיו ליבשה: ויאמר משה אל יהוה בי אדני לא
איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל עבדך
כי כבד פה וכבד לשון אנכי: ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם
או מי ישום אלם או חרש או פקח או עור הלא אנכי יהוה:
ועתה לך ואנכי אהיה עם פיך והורתיך אשר תדבר: ויאמר בי
אדני שלח נא ביד תשלח: ויחר אף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן
אחיך הלוי ידעתי כי דבר ידבר הוא וגם הנה הוא יצא לקראתך
וראך ושמח בלבו: ודברת אליו ושמת את הדברים בפיו ואנכי
אהיה עם פיך ועם פיהו והורתי אתכם את אשר תעשון: ודבר הוא
לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים:
ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האתות: וילך משה
וישב אל יתר חתן משה ויאמר אליו אלכה נא ואשובה אל אחי
אשר במצרים ואראה העודם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום:
ויאמר יהוה אל משה במדין לך שוב מצרים כי מתו כל האנשים
המבקשים את נפשך: ויקח משה את אשתו ואת בניו וירכבם על
החמור וישב ארצה מצרים ויקח משה את מטה האלהים בידו:
ויאמר יהוה אל משה בלכתך לשוב מצרים ראה כל המפתים אשר
שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את לבו ולא ישלח את
העם: ואמרת אל פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל: ואמר
אליך שלח את בני ויעבדני ותמאן למשלח הנה אני הרג את בנך
בכרך: ויהי בדרך במלון ויפגשהו יהוה ויבקש המיתו: ותקח
צפרה צר ותכרת את ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמים
אתה לי: וירף ממנו אז אמרה חתן דמים למולת: ויאמר יהוה
אל אהרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפגשהו בהר האלהים
וישק לו: ויגד משה לאהרן את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל
האתות אשר צוהו: וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקני בני
ישראל: וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה
ויעש האתות לעיני העם: ויאמן העם וישמעו כי פקד יהוה את
בני ישראל וכי ראה את עניים ויקדו וישתחוו: ואחרי כן באו
משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את
עמי ויחגו לי במדבר: ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקלו
לשלח את ישראל לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא אשלח:
ויאמרו אלהי העברים נקרה על אלינו נלכה נא דרך שלשת ימים
במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר או בחרב: ויאמר
אליהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפרעו את העם ממעשיו לכו
לסבלתיכם: ויאמר פרעה הן רבים עתה עם הארץ והשבתם אתם
מסבלתם: ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו
לאמר: לא תספו לתת תבן לעם ללבן הלבנים כתמול שלשם הם
ילכו וקששו להם תבן: ואת תכנת הלבנים אשר הם עשים תמול
שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי נרפים הם על כן הם
צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו: תכבד העבדה על האנשים
ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר: ויצאו נגשי העם ושטריו
ויאמרו אל העם לאמר כה אמר פרעה איני נתן לכם תבן: אתם
לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר:
ויפץ העם בכל ארץ מצרים לקשש קש לתבן: והנגשים אצים
לאמר כלו מעשיכם דבר יום ביומו כאשר בהיות התבן: ויכו
שטרי בני ישראל אשר שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא
כליתם חקתכם ללבן כתמול שלשם גם תמול גם היום: ויבאו
שטרי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך:
תבן אין נתן לעבדיך ולבנים אמרים לנו עשו ונה הנה עבדיך
מוכים וחטאת עמך: ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים
נלכה נזבחה ליהוה: ועתה לכו עבדו ותבן לא יתן לכם וכתכן
לבנים תתנו: וירא שטרי בני ישראל אתם ברע לאמר לא תגרעו
מלבניכם דבר יום ביומו: ויפגעו את משה ואת אהרן נצב לקראתם
בצאתם מאת פרעה: ויאמרו אליהם יראה יהוה עליכם וישפט אשר
הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת חרב בידם
להרגנו: וישב משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעות לעם הזה
למה זה שלחתני: ומאז באתי אל פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה
והצל לא הצלת את עמך: ויאמר יהוה עתה תראה אשר אעשה לפרעה
כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו: וידבר אלהים אל
משה ויאמר אליו אני יהוה: וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב
באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם: וגם הקמתי את בריתי אתם
לתת להם את ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר גרו בה: וגם אני
שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את
בריתי: לכן אמר אל בני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת
סבלות מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה
ובשפטים גדלים: ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים
וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים:
והבאתי אתכם אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם
ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה: וידבר משה כן
אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבדה קשה:
ויאמר יהוה אל משה בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני
ישראל מארצו: וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא
שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים: וידבר יהוה אל
משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא
את בני ישראל מארץ מצרים: אלה ראשי בית אבתם בני ראובן
בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון וכרמי אלה משפחות ראובן:
ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן הכנענית
אלה משפחות שמעון: ואלה שמות בני לוי למולדתם גרשון וקהת
ומררי ושני חיי לוי מאת שנה ושלשים ושבע שנה: בני גרשון
לבני ושמעי למשפחתם: ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל
ושני חיי קהת מאת שנה ושלשים ושבע שנה: ובני עמרם אהרן
ומשה ושני חיי עמרם מאת שנה ושלשים ושבע שנה: ובני יצהר
נפג וזכרי: ובני עזיאל מישאל ואלצפן וסתרי: ואלישבע בת
עמינדב אחות נחשון לקחה לו לאשה את נדב ואת אביהוא את
אלעזר ואת איתמר: ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה
משפחות הקרחי: ואלעזר בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו
לאשה ותלד לו את פינחס אלה ראשי אבות הלוי למשפחתם:
הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מארץ
מצרים על צבתם: הם המדברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את
בני ישראל ממצרים הוא משה והוא אהרן: ויהי ביום דבר יהוה
אל משה בארץ מצרים: וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר
אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך: ויאמר משה
לפני יהוה הן אני ערל שפתים ואיך ישמע אלי פרעה: ויאמר יהוה
אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך:
אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את
בני ישראל מארצו: ואני אקשה את לב פרעה והרביתי את אתתי
ואת מופתי בארץ מצרים: ולא ישמע אליכם פרעה ונתתי את ידי
במצרים ויצאתי את צבאתי את עמי בני ישראל מארץ מצרים
בשפטים גדלים: וידעו מצרים כי אני יהוה בנטתי את ידי על
מצרים והוצאתי את בני ישראל מתוכם: ויעש משה ואהרן כאשר
צוה יהוה אתם כן עשו: ומשה בן שמנים שנה ואהרן בן שלש
שמנים שנה בדברם אל פרעה: ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן
לאמר: כי ידבר אליכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל
אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהי לתנין: ויבא משה ואהרן
אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את מטהו לפני
פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין: ויקרא גם פרעה לחכמים ולמכשפים
ויעשו גם הם חרטמי מצרים בלהטיהם כן: ויטלו איש מטהו ויהיו
לתנינם ויבלע מטה אהרן את מטותם: ויחזק לב פרעה ולא שמע
אליהם כאשר דבר יהוה: ויאמר יהוה אל משה כבד לב פרעה מאן
לשלח העם: לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו
על שפת היאר והמטה אשר נהפך לנחש תקח בידך: ואמרת אליו
יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את עמי ויעבדני
במדבר והנה לא שמעת עד כה: כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני
יהוה הנה אנכי מכה במטה אשר בידי על המים אשר בי'אר והפכו
לדם: והדגה אשר ביאר תמות ובאש היאר ונלאו מצרים לשתות
מים מיאר והיה הדם בכל ארץ מצרים: ויעשו כן חרטמי מצרים
בלהטיהם ויחזק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה:
ויפן ויבא אל ביתו ולא שת לבו גם לזאת: ויחפרו כל מצרים
סביבות היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתת ממימי היאר: וימלאו
שבעת ימים אחרי הכות יהוה את היאר: ויאמר יהוה אל משה בא
אל פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני:
ואם מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את כל גבולך בצפרדעים:
והשרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל מטתך
ובבית עבדיך ובעמך ובתנוריך ובמשארותיך: ובך ובעמך ובכל
עבדיך יעלו הצפרדעים: ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה
את ידך במטך על הנהרות על היארים ועל האגמים והעל את
הצפרדעים על ארץ מצרים: ויט אהרן את ידו על מימי מצרים
ותעל הצפרדע ותכס את ארץ מצרים: ויעשו חרטמם בלהטיהם
ויעלו את הצפרדעים על ארץ מצרים: ויקרא פרעה למשה ולאהרן
ויאמר חלו אל יהוה ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את העם
ויזבחו ליהוה: ויאמר משה לפארה התפאר עלי למתי אעתיר לך
ולעבדיך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך רק ביאר תשארנה:
ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי אין כיהוה אלהינו:
ויסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדיך ומעמך רק ביאר תשארנה:
ויצאו משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אל יהוה על דבר הצפרדעים
אשר שם לפרעה: ויעש יהוה כדבר משה וימתו הצפרדעים מן
החצרות ומן השדות: ויקבצו אתם חמרם חמרם ותבאש הארץ:
ויראה פרעה כי היתה הרוחה והכבד את לבו ולא שמע אליהם
כאשר דבר יהוה: ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נטה את
מטך והך את עפר הארץ והיה לכנם בכל ארץ מצרים: ויעשו כן
ויט אהרן את ידו במטהו ויך את עפר הארץ ותהי הכנם באדם
ובבהמה כל עפר הארץ היה כנם בכל ארץ מצרים: ויעשו כן
חרטמם בלהטיהם להוציא את הכנם ולא יכלו והכנם היה באדם
ובבהמה: ויאמרו החרטמם אל פרעה אצבע אלהים היא ויחזק לב
פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה: ויאמר יהוה אל משה
השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יצא המימה ואמרת אליו כה
אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני: כי אם אין אתה משלח את עמי
הנני משלח בך ובעבדיך ובעמך ובבתיך את הערב ומלאו בתי
מצרים את הערב גם האדמה אשר הם עליה: והפליתי ביום ההוא
את ארץ גשן אשר עמי עמד עליה לבלתי היות שם ערב למען תדע
כי אני יהוה בקרב הארץ: ושמתי פדות בין עמי ובין עמך למחר
יהיה האות הזה: ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד בית פרעה ובית
עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב: ויקרא פרעה
למשה ולאהרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ: ויאמר לא נכון
לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח את
תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו: דרך שלשת ימים נלך במדבר
וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו: ויאמר פרעה אנכי
אשלח אתכם וזבחתם ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחיקו
לכת התפללו בעדי: ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי
אל יהוה וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר אך אל יסף פרעה
התל לבלתי שלח את העם לזבח ליהוה: ויצא משה מעם פרעה
ויעתר אל יהוה: ויעש יהוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו
ומעמו לא נשאר אחד: ויכבד פרעה את לבו גם בפעם הזאת ולא
שלח את העם: ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה
אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני: כי אם מאן אתה
לשלח ועודך מחזיק בם: הנה יד יהוה היה בדבר אשר בשדה בסוסים
בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד: והפלה יהוה בין
מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל לבני ישראל דבר:
ויעש יהוה את המועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ:
ויעש יהוה את הדבר הזה ממחרת וימתו כל מקנה מצרים ומקנה
בני ישראל לא מת אחד: וישלח פרעה והנה לא מת מקנה ישראל
עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם: ויאמר יהוה אל משה
ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיח כבשן ויזרקהו משה השמים
לעיני פרעה: והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל
הבהמה לשחין פרחת אבעבעת במצרים: ויקחו את פיח הכבשן
ויעמדו לפני פרעה ויזרקהו משה השמים ויהי שחין פרחת אבעבעת
באדם ובבהמה: ולא יכלו החרטמם לעמד לפני משה מפני השחין
כי היה השחין בחרטמם ובכל מצרים: ויחזק יהוה את לב פרעה
ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה אל משה: ויאמר יהוה אל משה
השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה אלהי
העברים שלח את עמי ויעבדני: כי בפעם הזאת אנכי שלח את כל
מגפתי אל לבך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל
הארץ: כי עתה שלחתי את ידי ואך אתך ואת עמך בדבר ותכחד
מן הארץ: ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראתך את כחי
ולמען ספר שמי בכל הארץ: עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם:
הנני משיר כעת מחר ברד כבד מאד אשר לא היה כמהו במצרים
למן היום הוסדה ועד עתה: ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר
לך בשדה כל האדם והבהמה אשר ימצא בשדה ולא יאסף הביתה וירד
עליהם הברד וימתו: הירא את דבר יהוה מעבדי פרעה הניס את
עבדיו ואת מקנהו אל הבתים: ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה
ויעזב את עבדיו ואת מקנהו בשדה: ויאמר יהוה אל משה נטה את
ידך על השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה
ועל כל עשב השדה בארץ מצרים: ויט משה את מטהו על השמים
ויהוה נתן קלת וברד והלך אש ארצה וימטר יהוה ברד על ארץ
מצרים: ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא היה
כמהו בכל ארץ מצרים מאז היתה לגוי: ויך הברד בכל ארץ מצרים
את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הברד
ואת כל עץ השדה שבר: רק בארץ גשן אשר שם בני ישראל לא היה
ברד: וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם
יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים: העתרו אל יהוה ורב מהיות קלת
אלהים וברד ואשלחה ולא תספו לעמד: ויאמר אליו משה כצאתי
את העיר אפרש את כפי אל יהוה הקלת יחדלון ולא יהיה עוד ברד
למען תדע כי ליהוה הארץ: ואתה ועבדיך ידעתי כי טרם תיראון
מפני יהוה אלהים: והפשתה והשערה נכתה כי השערה אבב והפשתה
גבעל: והחטה והכסמת לא נכתו כי אפילות הנה: וישלח משה את
העיר מעם פרעה ויפרש את כפיו אל יהוה ויחדלו הקלת והברד
ומטר לא נתך ארצה: וירא פרעה כי חדל המטר והברד והקלת
ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו: ויחזק לב פרעה ולא שלח את
בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה: ויאמר יהוה אל משה בא
אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתתי
אלה בקרבו: ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי
במצרים ואת אתתי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יהוה: ויבא
משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד
מתי מאנת לענת מפני שלח את עמי ויעבדני: כי אם מאן אתה
לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבולך: וכסה את עין הארץ
ולא יוכל לראות את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן
הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה: ומלאו בתיך ובתי כל
עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום
היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה: ויאמרו
עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים
ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים: ויושב את
משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם
מי ומי ההלכים: ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו
ובבנתינו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג יהוה לנו: ויאמר אלהם יהי
כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד
פניכם: לא כן לכו נא הגברים ועבדו את יהוה כי אתה אתם
מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה: ויאמר יהוה אל משה נטה את
ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ מצרים וירד כל גבול
מצרים כבד מאד לפניו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה
כן: ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ
ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב
השדה בכל ארץ מצרים: ויקרא פרעה למהר למשה ולאהרן ויאמר
חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם: ועתה שא נא חטאתי אך הפעם ועתרו
אל יהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה: ויצא מעם פרעה
ויעתר אל יהוה: ויהפך יהוה רוח ים חזקה מאד ויסע את הארבה
ויתקע אתו ים סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים: ויחזק
יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל: ויאמר יהוה אל משה
נטה את ידך השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך: ויט
משה את ידו על השמים ויהי חשך אפל בכל ארץ מצרים שלשת
ימים: לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים
וכל בני ישראל היה אור במושבתם: ויקרא פרעה אל משה ויאמר
לכו עבדו את יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם:
גם אתה תתן בידנו זבחים ועלות ועשינו ליהוה אלהינו: וגם
מקנינו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את יהוה
אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה עד בואנו שמה:
ויחזק יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלחם: ויאמר לו פרעה לך
מעלי השמר אל תסף ראות פני כי ביום ראתך פני תמות: ויאמר
משה כן דברת לא אסף עוד ראות פניך: ויאמר יהוה אל משה עוד
נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם מזה
כשלחו כלה גרש יגרש אתכם מזה: דבר נא באזני העם וישאלו
איש מאת רעהו ואשה מאת רעתה כלי כסף וכלי זהב: ויתן יהוה
את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים
בעיני עבדי פרעה ובעיני העם: ויאמר משה כה אמר יהוה כחצת
הלילה אני יוצא בתוך מצרים: ומתו כל בכור בארץ מצרים מבכר
פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחים וכל בכור
בהמה: והיתה צעקה גדולה בכל ארץ מצרים אשר כמהו לא נהיתה
ואשר כמהו לא תסף: ולכל בני ישראל לא חרץ כלב לשנו למאיש
ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל:
וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל העם
אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף: ויאמר יהוה
אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים:
ומשה ואהרן עשו את כל המופתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה
את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו: וידבר יהוה אל משה
ואל אהרן בארץ מצרים לאמר: החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון
הוא לכם לחדשי השנה: דברו אל כל עדת בני ישראל לאמר בעשור
לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה לבית: ואם ימעט
הבית משה מהיות מספר לשה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו
במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו על השה: שה תמים זכר בן
שנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו: והיה לכם למשמרת
עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל
בין הערבים: ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזת ועל המשקוף
על הבתים אשר יאכלו אתו בהם: ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי
אש ומצות על מררים יאכלהו: אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל
במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו: ולא תותירו ממנו
עד בקר והנותר ממנו עד בקר באש תשרפו: וכה תאכלו אתו
מתניכם חגרים נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו
בחפזון פסח הוא ליהוה: ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי
כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה
שפטים אני יהוה: והיה הדם לכם לאות על הבתים אשר אתם שם
ראיתי את הדם ופסחתי עליכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי
בארץ מצרים: והיה היום הזה לכם לזכרון וחגתם אתו חג ליהוה
לדרתיכם חקת עולם תחגהו: שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום
הראשון תשבתו שאר מבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש
ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השביעי: ביום הראשון מקרא
קדש ויום השביעי יהיה לכם מקרא קדש כל מלאכה לא יעשה בהם
אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם: ושמרתם את המצות
כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם
את היום הזה לדרתיכם חקת עולם: בראשון בארבעה עשר יום
לחדש בערב תאכלו מצות עד יום האחד ועשרים לחדש בערב:
שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה
הנפש ההוא מעדת הגר ובאזרח הארץ: כל מחמצת לא תאכלו בכל
מושבתיכם תאכלו מצות: ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם
משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם והכו הפסח: ולקחתם אגדת אזוב
וטבלתם בדם אשר בסף ונגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזת מן
הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר: ועבר יהוה
לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזת ופסח
יהוה על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף: ושמרתם
את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם: והיה כי תבאו אל הארץ
אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת: והיה כי
יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם: ואמרתם זבח פסח הוא
ליהוה אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים
ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו: וילכו ויעשו בני ישראל
כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו: ויהי בחצי הלילה ויהוה
הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור
השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה: ויקם פרעה לילה הוא וכל
עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדולה במצרים כי אין בית אשר אין
שם מת: ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם
אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם: גם צאנכם גם
בקרכם קחו כדברכם ולכו וברכתם גם אתי: ותחזק מצרים על העם
למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים: וישא העם את בצקו
טרם יחמץ משארתם צרורת בשמלתם על שכמם: ובני ישראל עשו
כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת: ויהוה נתן
את חן העם בעיני מצרים ויהשאלום ויניצלו את מצרים: ויסעו
בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד
מטף: וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד: ויאפו
את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי גרשו
מפני מצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם: ומושב
בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה ואربע מאות שנה:
ויהי מקץ שלשים שנה ואربע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו
כל צבאות יהוה מארץ מצרים: ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם
מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל
לדרתם: ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר
לא יאכל בו: וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו:
תושב ושכיר לא יאכל בו: בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבשר
אל חוץ מן הבית ועצם לא תשברו בו: כל עדת ישראל יעשו אתו:
וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב
לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו: תורה אחת יהיה
לאזרח ולגר הגר בתוככם: ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה
את משה ואהרן כן עשו: ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני
ישראל מארץ מצרים על צבאתם: וידבר יהוה אל משה לאמר קדש
לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא:
ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית
עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ: היום
אתם יצאים בחדש האביב: והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני
והחתי והאמרי והחוי והיבוסי אשר נשבע לאבתיך לתת לך ארץ
זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה: שבעת ימים
תאכל מצת וביום השביעי חג ליהוה: מצות יאכל את שבעת הימים
ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבלך: והגדת לבנך
ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים: והיה
לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה בפיך
כי ביד חזקה הוציאך יהוה ממצרים: ושמרת את החקה הזאת למועדה
מימים ימימה: והיה כי יביאך אל הכנעני כאשר נשבע לך ולאבתיך
ונתנה לך: והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר
יהיה לך הזכרים ליהוה: וכל פטר חמר תפדה בשה ואם לא תפדה
וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה: והיה כי ישאלך בנך מחר
לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית
עבדים: ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ
מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה על כן אני זבח ליהוה כל פטר
רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה: והיה לאות על ידך ולטטפת בין
עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים: ויהי בשלח פרעה את
העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים
פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה: ויסב אלהים את העם
דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים: ומשה
לקח את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר
פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה אתכם: ויסעו
מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר: ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד
ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה:
לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם: וידבר יהוה
אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת
בין מגדל ובין הים לפני בעל צפן נכחו תחנו על הים: ואמר
פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר: וחזקתי את
לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי
אני יהוה ויעשו כן: ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב
פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל
מעבדנו: ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו: ויקח שש מאות רכב
בחור וכל רכב מצרים ושלשים על כלו: ויחזק יהוה את לב פרעה
מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה:
וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אתם חנים על הים כל סוס רכב
פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת ל

ולא יכלו לעמוד לפני בני ישראל כי בחרמם היו כמוהו׃ ועתה לא אוסיף עוד להיות עמכם אם לא תשמידו החרם מקרבכם׃ קום התקדש למחר כי כה אמר יהוה אלהי ישראל חרם בקרבך ישראל לא תוכל לקום לפני אויביך עד הסירכם החרם מקרבכם׃ ונקרבתם בבקריכם לשבטיכם והיה השבט אשר יקח יהוה יקרב למשפחות והמשפחה אשר יקח יהוה יקרב לבתים והבית אשר יקח יהוה יקרב לגברים׃ והיה הנלכד בחרם ישרף באש הוא וכל אשר לו כי עבר את ברית יהוה ועשה נבלה בישראל׃ וישכם יהושע בבקר ויקרב את ישראל לשבטיהם ויקח שבט יהודה׃ ויקרב את משפחות יהודה ויקח את משפחת הזרחי ויקרב את משפחת הזרחי לגברים ויקח את זבדי׃ ויקרב את ביתו לגברים ויקח את עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה׃ ויאמר יהושע אל עכן בני שים נא כבוד ליהוה אלהי ישראל ותן לו תודה והגד נא לי מה עשית אל תכחד ממני׃ ויען עכן את יהושע ויאמר אמנה אנכי חטאתי ליהוה אלהי ישראל וכזאת וכזאת עשיתי׃ ואראה בשלל אדרת שנער טובה ומאתים שקל כסף ולשון זהב חמשים שקלו ואחמדם ואקחם והנם טמונים באהלי בתוכו והכסף תחתיו׃ וישלח יהושע מלאכים וירצו האהלה והנה טמון באהלו והכסף תחתיו׃ ויקחו אותם מתוך האהל ויביאו אותם אל יהושע ואל כל בני ישראל ויציקו אותם לפני יהוה׃ ויקח יהושע את עכן בן זרח ואת הכסף ואת האדרת ואת לשון הזהב ואת בניו ואת בנותיו ואת שורו ואת חמרו ואת צאנו ואת אהלו ואת כל אשר לו ואת כל ישראל עמו ויעלו אותם עמק עכור׃ ויאמר יהושע מה עכרתנו יעכרך יהוה ביום הזה וירגמו אותו כל ישראל באבנים וישרפו אותם באש ויסקלו אותם באבנים׃ ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה וישב יהוה מחרון אפו על כן קרא שם המקום ההוא עמק עכור עד היום הזה׃ ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא ואל תחת קח אתך את כל עם המלחמה וקום עלה העי ראה נתתי בידך את מלך העי ואת עמו ואת עירו ואת ארצו׃ ועשית לעי ולמלכה כאשר עשית ליריחו ולמלכה רק שללה ובהמתה תבזו לכם שים לך מארב לעיר מאחריה׃ ויקם יהושע וכל עם המלחמה לעלות על העי ויבחר יהושע שלשים אלף איש גבורי חיל וישלחם לילה׃ ויצום לאמר ראו תארבו לעיר מאחורי העיר אל תרחקו ממנה מאד והייתם כלכם נכונים׃ ואני והעם אשר אתי נקרב אל העיר והיה כצאתם לקראתנו כבראשונה ונסנו לפניהם׃ ויצאו מן המארב ויבאו אל מקום אשר נתן להם ויתיצבו בין בית אל ובין העי מים העי לא לן יהושע בלילה ההוא בתוך העם׃ ויקם יהושע בבקר ויפקד את העם ויעל הוא וזקני ישראל לפני העם׃ וכל העם אשר אתו עלו ויקרבו ויבאו נגד פני העיר ויחנו מצפון לעי והגיא בינו׃ וכחמשת אלפים איש לקח ויתן ארבה בין בית אל ובין העי מים העי׃ ויראו את מערכת העם אשר מצפון לעיר ואת ארבו אשר מים העי ויהי בלילה ההוא בתוך העם׃ ויקם יהושע בבקר ויפקד את העם ויעל הוא וזקני ישראל לפני העם׃ וכל העם אשר אתו עלו ויקרבו ויבאו נגד פני העיר ויחנו מצפון לעי והגיא בינו׃ וכחמשת אלפים איש לקח ויתן ארבה בין בית אל ובין העי מים העי׃ ויראו את מערכת העם אשר מצפון לעיר ואת ארבו אשר מים העי

ולא יבא אל כל־הנפש מת ויטמא בהם אך בתולתו אשר־היתה לאיש יטמא׃ לא יחללו בעלה בעמיו ויחל מזרעו׃ לא יקרחו קרחה בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטת׃ קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את־אשי יהוה לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש׃ אשה זונה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו כי קדש הוא לאלהיו׃ וקדשתו כי־את־לחם אלהיך הוא מקריב קדש יהיה־לך כי־קדוש אני יהוה מקדשכם׃ ובת איש כהן כי תחל לזנות את־אביה היא מחללת באש תשרף׃ והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על־ראשו שמן המשחה ומלא את־ידו ללבש את־הבגדים את־ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרם׃ ועל כל־נפשת מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא׃ ומן־המקדש לא יצא ולא יחלל את־מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה׃ ואשה בבתוליה יקח את׃ אלמנה וגרושה וחללה זונה את־אלה לא יקח כי אם־בתולות מעמיו יקח אשה׃ ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו׃ וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ דבר אל־אהרן לאמר איש איש מזרעך לדרתם אשר־יהיה בו מום לא יקרב להקריב לחם אלהיו׃ כי כל־אשר־בו מום לא יקרב איש עור או פסח או חרם או שרוע׃ או איש אשר־יהיה בו שבר־רגל או שבר־יד׃ או גבן או דק או תבלל בעינו או גרב או ילפת או מרוח אשך׃ כל־איש אשר־בו מום מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב אשי יהוה מום בו לא־יגש לקרב לחם אלהיו׃ לחם אלהיו מקדשי־קדשים ומן־הקדשים יאכל׃ אך אל־הפרכת לא יבא ואל־המזבח לא יגש כי מום בו ולא יחלל את־מקדשי כי אני יהוה מקדשם׃ וידבר משה אל־אהרן ואל־בניו ואל כל־בני ישראל׃ ויאמר אליהם איש איש מכל־זרעכם אל־כל־קדשי אשר יקריבו בני ישראל ליהוה אשר טמאתו עליו והכרתי את־הנפש ההוא מלפני אני יהוה׃ איש אשר־בו טמאה מזרעכם לדרתיכם אל־הקדשים לא יגש עד אשר יטהר והנגע בכל־שרץ אשר יטמא־לו או אדם אשר יטמא־לו לכל־טמאתו׃ נפש אשר תגע־בו וטמאה עד־הערב ולא יאכל מן־הקדשים כי אם־רחץ בשרו במים׃ וכבא השמש וטהר ואחר יאכל מן־הקדשים כי לחמו הוא׃ נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה־בה אני יהוה׃ ושמרו את־משמרתי ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללוהו אני יהוה מקדשם׃ וזר לא יאכל קדש תושב כהן ושכיר לא יאכל־קדש׃ וכהן כי־קנין נפש קנין־כספו הוא יאכל בו וילידי ביתו הם יאכלו בלחמו׃ ובת־כהן כי תהיה לאיש זר הוא בתרומת הקדשים לא תאכל׃ ובת־כהן כי־תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין־לה ושבה אל־בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל וכל־זר לא יאכל בו׃ וכי־יאכל איש קדש בשגגה וחמישתו יוסף עליו ונתן לכהן את־הקדש׃ ולא יחללו את־קדשי בני ישראל את אשר־ירימו ליהוה׃ והשיאם עון אשמה באכלם את־קדשיהם כי אני יהוה מקדשם׃ וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ דבר אל־אהרן ואל־בניו ואל כל־בני ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומן־הגר בישראל אשר יקריב קרבנם לכל־נדריהם ולכל־נדבותם אשר יקריבו ליהוה לעלה׃ לרצנכם זכר תמים בבקר בכשבים ובעזים׃ אשר יהיה־בו מום לא תקריבו כי לא לרצון יהיה לכם׃ ואיש כי־יקריב זבח־שלמים ליהוה לפלא נדר או בנדבה בבקר או בצאן תמים יהיה לרצון כל־מום לא יהיה־בו׃ עורים שבור או חרוץ או יבלת או תלול לא תקריבו אלה ליהוה ואשה לא תתנו מהם על־המזבח ליהוה׃ ושור או־כשב אשר־יהיה קרן ושרוע אבר עליו נדבה תעשה אתו ולנדר לא ירצה׃ וכתות או־כרות או־נתוק או־כרות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא תעשו׃ ומיד בן־נכר לא תקריבו את־לחם אלהיכם מכל־אלה כי־משחתם בהם מום בהם לא ירצו לכם׃ ויהי כי־יולד שור או־כשב או־עז והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה ליהוה׃ ושור או־שה אתו ואת־בנו לא תשחטו ביום אחד׃ וכי־תזבחו זבח תודה ליהוה לרצנכם תזבחו׃ ביום ההוא יאכל לא־תותירו ממנו עד־בקר אני יהוה׃ ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני יהוה׃ ולא תחללו את־שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יהוה מקדשכם׃ המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה׃ וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ דבר אל־בני ישראל ואמרת אליהם מועדי יהוה אשר־תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי׃ ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון מקרא־קדש כל־מלאכה לא תעשו שבת היא ליהוה בכל־מושבתיכם׃ אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדם׃ בחדש הראשון בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה׃ ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים מצות תאכלו׃ ביום הראשון מקרא־קדש יהיה לכם כל־מלאכת עבדה לא תעשו׃ ושבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השביעי מקרא־קדש כל־מלאכת עבדה לא תעשו׃ וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ דבר אל־בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל־הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את־קצירה והבאתם את־עמר ראשית קצירכם אל־הכהן׃ והניף את־העמר לפני יהוה לרצנכם ממחרת השבת יניפנו הכהן׃ ועשיתם ביום הניפכם את־העמר כבש תמים בן־שנתו לעלה ליהוה׃ ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן אשה ליהוה ריח ניחח ונסכו יין רביעית ההין׃ ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד־עצם היום הזה עד הביאכם את־קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל־מושבתיכם׃ וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את־עמר התנופה שבע שבתות תמימת תהיינה׃ עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה׃ ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שתים שני עשרנים סלת תהיינה חמץ תאפינה בכורים ליהוה׃ ועל־הלחם הקריב על שבעת הכבשים תמימם בני שנה ופר בן־בקר אחד ושני אילם יקריבו עלה יהיו ליהוה ומנחתם ונסכיהם אשה ריח־ניחח ליהוה׃ ועשיתם שעיר־עזים אחד לחטאת ושני כבשים בני־שנה לזבח שלמים׃ והניף הכהן אתם על־לחם הבכרים תנופה לפני יהוה על שני כבשים קדש יהיו לכהן׃ והעבירו קול בעצם היום הזה מקרא־קדש יהיה לכם כל־מלאכת עבדה לא תעשו חקת עולם בכל־מושבתיכם לדרתיכם׃ ובקצרכם את־קציר ארצכם לא־תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט׃ לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם׃ וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ דבר אל־בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא־קדש׃ כל־מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה׃ וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ אך בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא מקרא־קדש יהיה לכם ועניתם את־נפשתיכם והקרבתם אשה ליהוה׃ וכל־מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפרים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם׃ כי כל־הנפש אשר לא תעונה בעצם היום הזה ונכרתה מעמיה׃ וכל־הנפש אשר תעשה כל־מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי את־הנפש ההוא מקרב עמה׃ כל־מלאכה לא תעשו חקת עולם לדרתיכם בכל־מושבתיכם׃ שבת שבתון היא לכם ועניתם את־נפשתיכם בתשעה לחדש בערב מערב עד־ערב תשבתו שבתכם׃ וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסכות שבעת ימים ליהוה׃ ביום הראשון מקרא־קדש כל־מלאכת עבדה לא תעשו׃ שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא־קדש יהיה לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל־מלאכת עבדה לא תעשו׃ אלה מועדי יהוה אשר־תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים דבר־יום ביומו׃ מלבד שבתות יהוה ומלבד מתנתיכם ומלבד כל־נדריכם ומלבד כל־נדבותיכם אשר תתנו ליהוה׃ אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי באספכם את־תבואת הארץ תחגו את־חג יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון׃ ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ־עבת וערבי־נחל ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים׃ וחגתם אתו חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם בחדש השביעי תחגו אתו׃ בסכת תשבו שבעת ימים כל־האזרח בישראל ישבו בסכת׃ למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי את־בני ישראל בהוציאי אתם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם׃ וידבר משה את־מועדי יהוה אל־בני ישראל׃ ויאמר יהוה אל־משה לאמר׃ צו את־בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד׃ מחוץ לפרכת העדת יערך אתו אהרן מערב עד־בקר לפני יהוה תמיד חקת עולם לדרתיכם׃ על־המנרת הטהרה יערך את־הנרת לפני יהוה תמיד׃ ולקחת סלת ואפית אתה שתים עשרה חלת שני עשרנים החלה האחת׃ ושמת אתם שתים מערכת שש על־השלחן הטהור לפני יהוה׃ ונתת על־המערכת לבנה זכה והיתה ללחם לאזכרה אשה ליהוה׃ ביום השבת יערכנו לפני יהוה תמיד מאת בני ישראל ברית עולם׃ והיתה לאהרן ולבניו ואכלוה במקום קדש כי־קדש־קדשים הוא לו מאשי יהוה חק־עולם׃ ויצא בן־אשה הישראלית והוא בן־איש מצרי בתוך בני ישראל ויתגו במחנה בן־הישראלית ואיש הישראלי׃ ויקב בן־הישראלית את־השם ויקלל וַיָּבִיאוּ אֶת־בֶּן־הַאִשָּׁה הַיִּשְׂרְאֵלִית אֶל־מֹשֶׁה וְשֵׁם אִמּוֹ שְׁלֹמִית בַּת־דִּבְרִי לְמַטֵּה דָן׃ וַיַּנִּיחוּ אֹתוֹ בַּמִּשְׁמָר לִפְרֹשׁ לָהֶם עַל־פִּי יְהוָה׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ הוֹצֵא אֶת־הַמְקַלֵּל אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְסָמְכוּ כָל־הַשֹּׁמְעִים אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁוֹ וְרָגְמוּ אֹתוֹ כָּל־הָעֵדָה׃ וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי יְקַלֵּל אֱלֹהָיו וְנָשָׂא חֶטְאוֹ׃ וְנֹקֵב שֵׁם־יְהוָה מוֹת יוּמָת רָגוֹם יִרְגְּמוּ־בוֹ כָּל־הָעֵדָה כַּגֵּר כָּאֶזְרָח בְּנָקְבוֹ־שֵׁם יוּמָת׃ וְאִישׁ כִּי יַכֶּה כָל־נֶפֶשׁ אָדָם מוֹת יוּמָת׃ וּמַכֵּה נֶפֶשׁ בְּהֵמָה יְשַׁלְּמֶנָּה נֶפֶשׁ תַּחַת נָפֶשׁ׃ וְאִישׁ כִּי יִתֵּן מוּם בַּעֲמִיתוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה כֵּן יֵעָשֶׂה לוֹ׃ שֶׁבֶר תַּחַת שֶׁבֶר עַיִן תַּחַת עַיִן שֵׁן תַּחַת שֵׁן כַּאֲשֶׁר נָתַן מוּם בָּאָדָם כֵּן יִנָּתֶן בּוֹ׃ וּמַכֵּה בְהֵמָה יְשַׁלְּמֶנָּה וּמַכֵּה אָדָם יוּמָת׃ מִשְׁפַּט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם כַּגֵּר כָּאֶזְרָח יִהְיֶה כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיּוֹצִיאוּ אֶת־הַמְקַלֵּל אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ אֶבֶן וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם בָּאִים אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וְשָׁבְתָה הָאָרֶץ שַׁבָּת לַיהוָה׃ שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שָׂדֶךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְמֹר כַּרְמֶךָ וְאָסַפְתָּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ׃ וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת שַׁבָּתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ שַׁבָּת לַיהוָה שָׂדְךָ לֹא תִזְרָע וְכַרְמְךָ לֹא תִזְמֹר׃ אֶת־סְפִיחַ קְצִירְךָ לֹא תִקְצֹר וְאֶת־עִנְּבֵי נְזִירֶךָ לֹא תִבְצֹר שְׁנַת שַׁבָּתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ׃ וְהָיְתָה שַׁבַּת הָאָרֶץ לָכֶם לְאָכְלָה לְךָ וּלְעַבְדְּךָ וְלַאֲמָתֶךָ וְלִשְׂכִירְךָ וּלְתוֹשָׁבְךָ הַגָּרִים עִמָּךְ׃ וְלִבְהֶמְתְּךָ וְלַחַיָּה אֲשֶׁר בְּאַרְצֶךָ תִּהְיֶה כָל־תְּבוּאָתָהּ לֶאֱכֹל׃ וְסָפַרְתָּ לְךָ שֶׁבַע שַׁבְּתֹת שָׁנִים שֶׁבַע שָׁנִים שֶׁבַע פְּעָמִים וְהָיוּ לְךָ יְמֵי שֶׁבַע שַׁבְּתֹת הַשָּׁנִים תֵּשַׁע וְאַרְבָּעִים שָׁנָה׃ וְהַעֲבַרְתָּ שֹׁפַר תְּרוּעָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים תַּעֲבִירוּ שׁוֹפָר בְּכָל־אַרְצְכֶם׃ וְקִדַּשְׁתֶּם אֶת־שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וְקָרָאתֶם דְּרוֹר בָּאָרֶץ לְכָל־יֹשְׁבֶיהָ יוֹבֵל הִוא תִּהְיֶה לָכֶם וְשַׁבְתֶּם אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ וְאִישׁ אֶל־מִשְׁפַּחְתּוֹ תָּשׁוּבוּ׃ יוֹבֵל שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּהְיֶה לָכֶם לֹא תִזְרָעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת־סְפִיחֶיהָ וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת־נְזִירֶיהָ׃ כִּי יוֹבֵל הִוא קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָכֶם מִן־הַשָּׂדֶה תֹּאכְלוּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ׃ בִּשְׁנַת הַיֹּבֵל הַזֹּאת תָּשֻׁבוּ אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ׃ וְכִי תִמְכְּרוּ מִמְכָּר לַעֲמִיתֶךָ אוֹ קָנֹה מִיַּד עֲמִיתֶךָ אַל־תּוֹנוּ אִישׁ אֶת־אָחִיו׃ בְּמִסְפַּר שָׁנִים אַחַר הַיֹּבֵל תִּקְנֶה מֵאֵת עֲמִיתֶךָ בְּמִסְפַּר שְׁנֵי תְבוּאֹת יִמְכֹּר לָךְ׃ לְפִי רֹב הַשָּׁנִים תַּרְבֶּה מִקְנָתוֹ וּלְפִי מְעֹט הַשָּׁנִים תַּמְעִיט מִקְנָתוֹ כִּי מִסְפַּר תְּבוּאֹת הוּא מוֹכֵר לָךְ׃ וְלֹא תוֹנוּ אִישׁ אֶת־עֲמִיתוֹ וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וִישַׁבְתֶּם עַל־הָאָרֶץ לָבֶטַח׃ וְנָתְנָה הָאָרֶץ פִּרְיָהּ וַאֲכַלְתֶּם לָשֹׂבַע וִישַׁבְתֶּם לָבֶטַח עָלֶיהָ׃ וְכִי תֹאמְרוּ מַה־נֹּאכַל בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת הֵן לֹא נִזְרַע וְלֹא נֶאֱסֹף אֶת־תְּבוּאָתֵנוּ׃ וְצִוִּיתִי אֶת־בִּרְכָתִי לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשִּׁשִּׁת וְעָשָׂת אֶת־הַתְּבוּאָה לִשְׁלֹשׁ הַשָּׁנִים׃ וּזְרַעְתֶּם אֶת־הַשָּׁנָה הַשְּׁמִינִת וַאֲכַלְתֶּם מִן־הַתְּבוּאָה יָשָׁן עַד־הַשָּׁנָה הַתְּשִׁעִת עַד־בֹּא תְבוּאָתָהּ תֹּאכְלוּ יָשָׁן׃ וְהָאָרֶץ לֹא תִמָּכֵר לִצְמִתֻת כִּי־לִי הָאָרֶץ כִּי־גֵרִים וְתוֹשָׁבִים אַתֶּם עִמָּדִי׃ וּבְכֹל אֶרֶץ אֲחֻזַּתְכֶם גְּאֻלָּה תִּתְּנוּ לָאָרֶץ׃ כִּי־יָמוּךְ אָחִיךָ וּמָטָה יָדוֹ עִמָּךְ וְהֶחֱזַקְתָּ בּוֹ גֵּר וְתוֹשָׁב וָחַי עִמָּךְ׃ אַל־תִּקַּח מֵאִתּוֹ נֶשֶׁךְ וְתַרְבִּית וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ וְחַי אָחִיךָ עִמָּךְ׃ אֶת־כַּסְפְּךָ לֹא־תִתֵּן לוֹ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית לֹא תִתֵּן אָכְלֶךָ׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לָתֵת לָכֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנַעַן לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים׃ וְכִי־יָמוּךְ אָחִיךָ עִמָּךְ וְנִמְכַּר לָךְ לֹא־תַעֲבֹד בּוֹ עֲבֹדַת עָבֶד׃ כְּשָׂכִיר כְּתוֹשָׁב יִהְיֶה עִמָּךְ עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל יַעֲבֹד עִמָּךְ׃ וְיָצָא מֵעִמָּךְ הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ וְשָׁב אֶל־מִשְׁפַּחְתּוֹ וְאֶל־אֲחֻזַּת אֲבֹתָיו יָשׁוּב׃ כִּי עֲבָדַי הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לֹא יִמָּכְרוּ מִמְכֶּרֶת עָבֶד׃ לֹא־תִרְדֶּה בוֹ בְּפָרֶךְ וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ׃ וְעַבְדְּךָ וְאֲמָתְךָ אֲשֶׁר יִהְיוּ לָךְ מֵאֵת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיכֶם מֵהֶם תִּקְנוּ עֶבֶד וְאָמָה׃ וְגַם מִבְּנֵי הַתּוֹשָׁבִים הַגָּרִים עִמָּכֶם מֵהֶם תִּקְנוּ וּמִמִּשְׁפַּחְתָּם אֲשֶׁר עִמָּכֶם אֲשֶׁר הוֹלִידוּ בְּאַרְצְכֶם וְהָיוּ לָכֶם לַאֲחֻזָּה׃ וְהִתְנַחַלְתֶּם אֹתָם לִבְנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם לָרֶשֶׁת אֲחֻזָּה לְעֹלָם בָּהֶם תַּעֲבֹדוּ וּבְאַחֵיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ בְּאָחִיו לֹא־תִרְדֶּה בוֹ בְּפָרֶךְ׃ וְכִי־תַשִּׂיג יַד גֵּר וְתוֹשָׁב עִמָּךְ וּמָךְ אָחִיךָ עִמּוֹ וְנִמְכַּר לְגֵר תּוֹשָׁב עִמָּךְ אוֹ לְעֵקֶר מִשְׁפַּחַת גֵּר׃ אַחֲרֵי נִמְכַּר גְּאֻלָּה תִּהְיֶה־לּוֹ אֶחָד מֵאֶחָיו יִגְאָלֶנּוּ׃ אוֹ דֹדוֹ אוֹ בֶן־דֹּדוֹ יִגְאָלֶנּוּ אוֹ מִשְּׁאֵר בְּשָׂרוֹ מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ יִגְאָלֶנּוּ אוֹ הָשִׂגָה יָדוֹ וְנִגְאָל׃ וְחִשַּׁב עִם־קֹנֵהוּ מִשְּׁנַת הִמָּכְרוֹ לוֹ עַד־שְׁנַת הַיֹּבֵל וְהָיָה כֶּסֶף מִמְכָּרוֹ בְּמִסְפַּר שָׁנִים כִּימֵי שָׂכִיר יִהְיֶה עִמּוֹ׃ אִם־עוֹד רַבּוֹת בַּשָּׁנִים לְפִיהֶן מֵכֶסֶף גְּאֻלָּתוֹ יָשִׁיב מִכֶּסֶף קְנִינָיו׃ וְאִם־מְעַט נִשְׁאַר בַּשָּׁנִים עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְחִשַּׁב לוֹ כְּפִי שָׁנָיו כִּשְׂכַר שָׂכִיר יִהְיֶה עִמּוֹ׃ לֹא־יִמָּכֵר כִּמְכִרַת הַשָּׁנִים יִהְיֶה לְפָנָיו לֹא־יִרְדֶּנּוּ בְּפָרֶךְ לְעֵינֶיךָ׃ וְאִם־לֹא יִגָּאֵל בָּאֵלֶּה וְיָצָא בִּשְׁנַת הַיֹּבֵל הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ׃ כִּי־לִי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים עֲבָדַי הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ לֹא־תַעֲשׂוּ לָכֶם אֱלִילִם וּפֶסֶל וּמַצֵּבָה לֹא־תָקִימוּ לָכֶם וְאֶבֶן מַשְׂכִּית לֹא תִתְּנוּ בְּאַרְצְכֶם לְהִשְׁתַּחֲוֹת עָלֶיהָ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ אֶת־שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ וּמִקְדָּשִׁי תִּירָאוּ אֲנִי יְהוָה׃ אִם־בְּחֻקֹּתַי תֵּלֵכוּ וְאֶת־מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם׃ וְנָתַתִּי גִּשְׁמֵיכֶם בְּעִתָּם וְנָתְנָה הָאָרֶץ יְבוּלָהּ וְעֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פִּרְיוֹ׃ וְהַשִּׂיג לָכֶם דַּיִשׁ אֶת־בָּצִיר וּבָצִיר יַשִּׂיג אֶת־זָרַע וַאֲכַלְתֶּם לַחְמְכֶם לָשֹׂבַע וִישַׁבְתֶּם לָבֶטַח בְּאַרְצְכֶם׃ וְנָתַתִּי שָׁלוֹם בָּאָרֶץ וְשָׁכַבְתֶּם וְאֵין מַחֲרִיד וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה רָעָה מִן־הָאָרֶץ וְחֶרֶב לֹא־תַעֲבֹר בְּאַרְצְכֶם׃ וּרְדַפְתֶּם אֶת־אֹיְבֵיכֶם וְנָפְלוּ לִפְנֵיכֶם לֶחָרֶב׃ וְרָדְפוּ מִכֶּם חֲמִשָּׁה מֵאָה וּמֵאָה מִרְבָבָה יִרְדֹּפוּ וְנָפְלוּ אֹיְבֵיכֶם לְפָנֶיכֶם לֶחָרֶב׃ וְשַׁעֲתִי אֲלֵיכֶם וְהִפְרֵיתִי אֶתְכֶם וְהִרְבֵּיתִי אֶתְכֶם וַהֲקִמֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם׃ וַאֲכַלְתֶּם יָשָׁן נוֹשָׁן וְיָשָׁן מִפְּנֵי חָדָשׁ תּוֹצִיאוּ׃ וְנָתַתִּי מִשְׁכָּנִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא־תִגְעַל נַפְשִׁי אֶתְכֶם׃ וְהִתְהַלַּכְתִּי בְתוֹכְכֶם וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי לְעָם׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִהְיוֹת לָהֶם עֲבָדִים וָאֶשְׁבֹּר מֹטוֹת עֻלְּכֶם וָאוֹלֶךְ אֶתְכֶם קוֹמְמִיּוּת׃ וְאִם־לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־כָּל־הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה׃ וְאִם־בְּחֻקֹּתַי תִּמְאָסוּ וְאִם־אֶת־מִשְׁפָּטַי תִּגְעַל נַפְשְׁכֶם לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי לְהָפְרְכֶם אֶת־בְּרִיתִי׃ אַף־אֲנִי אֶעֱשֶׂה זֹּאת לָכֶם וְהִפְקַדְתִּי עֲלֵיכֶם בֶּהָלָה אֶת־הַשַּׁחֶפֶת וְאֶת־הַקַּדַּחַת מְכַלוֹת עֵינַיִם וּמְדִיבוֹת נָפֶשׁ וְזָרַעְתֶּם לָרִיק זַרְעֲכֶם וְאָכְלוּ אֹיְבֵיכֶם׃ וְנָתַתִּי פָּנַי בָּכֶם וְנִגַּפְתֶּם לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם וְרָדוּ בָכֶם שֹׂנְאֵיכֶם וְנַסְתֶּם וְאֵין רֹדֵף אֲלֵיכֶם׃ וְאִם־עַד־אֵלֶּה לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְיָסַפְתִּי לְיַסְּרָה אֶתְכֶם שֶׁבַע עַל־חַטֹּאתֵיכֶם׃ וְשָׁבַרְתִּי אֶת־גְּאוֹן עֻזְּכֶם וְנָתַתִּי אֶת־שְׁמֵיכֶם כַּבַּרְזֶל וְאֶת־אַרְצְכֶם כַּנְּחוּשָׁה׃ וְכָלְתָה לָרִיק כֹּחֲכֶם וְלֹא־תִתֵּן אַרְצְכֶם אֶת־יְבוּלָהּ וְעֵץ הָאָרֶץ לֹא יִתֵּן אֶת־פִּרְיוֹ׃ וְאִם־תֵּלְכוּ עִמִּי קֶרִי וְלֹא תֹאבוּ לִשְׁמֹעַ לִי וְיָסַפְתִּי עֲלֵיכֶם מַכָּה שֶׁבַע כְּחַטֹּאתֵיכֶם׃ וְשִׁלַּחְתִּי בָכֶם אֶת־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְשִׁכֲּלָה אֶתְכֶם וְהִכְרִיתָה אֶת־בְּהֶמְתְּכֶם וּמִעֲטָה אֶתְכֶם וְנֶחֱרְבוּ דַּרְכֵיכֶם׃ וְאִם־בְּאֵלֶּה לֹא תִוָּסְרוּ לִי וְהָלַכְתֶּם עִמִּי קֶרִי׃ וְהָלַכְתִּי אַף־אֲנִי עִמָּכֶם בְּקֶרִי וְהִכֵּיתִי אֶתְכֶם גַּם־אֲנִי שֶׁבַע עַל־חַטֹּאתֵיכֶם׃ וְהֵבֵאתִי עֲלֵיכֶם חֶרֶב נֹקֶמֶת נְקַם־בְּרִית וְנֶאֱסַפְתֶּם אֶל־עָרֵיכֶם וְשִׁלַּחְתִּי דֶבֶר בְּתוֹכְכֶם וְנִתַּתֶּם בְּיַד־אוֹיֵב׃ בְּשִׁבְרִי לָכֶם מַטֵּה לֶחֶם וְאָפוּ עֲשֶׂרֶת נָשִׁים לַחְמְכֶם בְּתַנּוּר אֶחָד וְהֵשִׁיבוּ לַחְמְכֶם בַּמִּשְׁקָל וַאֲכַלְתֶּם וְלֹא תִשְׂבָּעוּ׃ וְאִם־עַד־זֹאת לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְהָלַכְתֶּם עִמִּי קֶרִי׃ וְהָלַכְתִּי עִמָּכֶם בַּחֲמַת קֶרִי וְיִסַּרְתִּי אֶתְכֶם שֶׁבַע עַל־חַטֹּאתֵיכֶם׃ וַאֲכַלְתֶּם בְּשַׂר בְּנֵיכֶם תֹּאכֵלוּ וּבְשַׂר בְּנֹתֵיכֶם תֹּאכֵלוּ׃ וְהִשְׁמַדְתִּי אֶת־בָּמֹתֵיכֶם וְהִכְרַתִּי אֶת־חַמָּנֵיכֶם וְנָתַתִּי אֶת־פִּגְרֵיכֶם עַל־פִּגְרֵי גִלּוּלֵיכֶם וְגָעֲלָה נַפְשִׁי אֶתְכֶם׃ וְנָתַתִּי אֶת־עָרֵיכֶם חָרְבָּה וְהַשִּׁמֹתִי אֶת־מִקְדְּשֵׁיכֶם וְלֹא אָרִיחַ בְּרֵיחַ נִיחֹחֲכֶם׃ וְהַשַּׁמֹּתִי אֶת־הָאָרֶץ וְשָׁמְמוּ עָלֶיהָ אֹיְבֵיכֶם הַיֹּשְׁבִים בָּהּ׃ וְאֶתְכֶם אָזָרֶה בַגּוֹיִם וְהַרִיקֹתִי אַחֲרֵיכֶם חָרֶב וְהָיְתָה אַרְצְכֶם שְׁמָמָה וְעָרֵיכֶם יִהְיוּ חָרְבָּה׃ אָז תִּרְצֶה הָאָרֶץ אֶת־שַׁבְּתֹתֶיהָ כָּל־יְמֵי הָשַּׁמָּה וְאַתֶּם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיכֶם אָז תִּשְׁבַּת הָאָרֶץ וְהָרְצָת אֶת־שַׁבְּתֹתֶיהָ׃ כָּל־יְמֵי הָשַּׁמָּה תִּשְׁבֹּת אֵת אֲשֶׁר לֹא־שָׁבְתָה בְּשַׁבְּתֹתֵיכֶם בְּשִׁבְתְּכֶם עָלֶיהָ׃ וְהַנִּשְׁאָרִים מִכֶּם וְהֵבֵאתִי מֹרֶךְ בִּלְבָבָם בְּאַרְצוֹת אֹיְבֵיהֶם וְרָדַף אוֹתָם קוֹל עָלֶה נִדָּף וְנָסוּ כִּנוּס מִפְּנֵי חָרֶב וְנָפְלוּ וְאֵין רֹדֵף׃ וְכָשְׁלוּ אִישׁ בְּאָחִיו כִּמִפְנֵי חָרֶב וְאֵין רֹדֵף וְלָכֶם אֵין־תְּקוּמָה לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם׃ וַאֲבַדְתֶּם בַּגּוֹיִם וְאָכְלָה אֶתְכֶם אֶרֶץ אֹיְבֵיכֶם׃ וְהַנִּשְׁאָרִים מִכֶּם יִמַּקּוּ בַּעֲוֹנָם בְּאַרְצוֹת אֹיְבֵיכֶם וְגַם בַּעֲוֹנֹת אֲבֹתָם אִתָּם יִמַּקּוּן׃ וְהִתְוַדּוּ אֶת־עֲוֹנָם וְאֶת־עֲוֹן אֲבֹתָם בְּמַעֲלָם אֲשֶׁר מָעֲלוּ־בִי וְגַם אֲשֶׁר־הָלְכוּ עִמִּי קֶרִי

ሰላም ለኪ ኦ ማርያም ሙሉዕት ጸጋ እግዚአ ምስሌኪ ቡሩክ አንቲ በውስተ አንስት ወቡሩክ ፍሬ ከርሥኪ ኢየሱስ።

ማርያም ድንግል ሰላም ለኪ ኦ ቅድስት ወላዲተ አምላክ ንግሥት ወእሙ ለመድኃኒ ዓለም ሰላም ለኪ ኦ ዘተሰብሐ በአፈ ኵሉ ዓለም ወበኵሉ ልሳን ዘይነገር ስመ ክቡር ወልድኪ ኢየሱስ ክርስቶስ።

ሃይማኖት ወሥርዓት ወሕገ ቤተ ክርስቲያን ዘተዋሕዶ ዘኢትዮጵያ ወዘኤርትራ ወዘመጻሕፍቲሃ ወመጻሕፍቲ ሊቃውንቲሃ ወመጻሕፍቲ ሐዋርያት ወመጻሕፍቲ ነቢያት ወመጻሕፍቲ ሰማዕታት ወመጻሕፍቲ ጻድቃን ወመጻሕፍቲ ሰማዕያን ወመጻሕፍቲ ካህናት ወመጻሕፍቲ ዲያቆናት ወመጻሕፍቲ መነኮሳት ወመጻሕፍቲ ደናግል ወመጻሕፍቲ ዘማውያን ወመጻሕፍቲ ሐናፍቅ ወመጻሕፍቲ ሐናፍቅ ወመጻሕፍቲ ሐናፍቅ

ڪ ڪ ڪ

ישראל בכל מקום שנתפזרו ונתגלגלו בין האומות
ואפילו אם יש בהם מי שאינו מקבל עליו עול תורה
ומצות ואינו מקיים אפילו מצוה אחת מן התרי"ג
מצות שבתורה אעפ"כ הרי הם נקראים בשם
ישראל ומחשבים לעם ישראל לכל דבר
ואין שום אומה בעולם יכולה לומר עליהם
שאינם ישראל ואין שום אומה בעולם יכולה
לגרש את ישראל מתוכה ולומר שאינם
בכלל אומתה ולא עוד אלא אפילו אם
ישראל עובדים ע"ז ממש כמו שהיו
עובדים בימי ירבעם בן נבט שעשה
שני עגלי זהב ואמר לישראל הנה
אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ
מצרים ואפילו הכי לא נתבטל
מהם שם ישראל ולא נתגרשו
מתוך עם ישראל ולא נתחשבו
לעובדי ע"ז גמורים כמו
שאר כל האומות

ሰ፡ ሰማይ፡ ወምድር፡ ወኵሉ፡ ዘቦሙ፡ ወዘኢይሬእዮ፡ ዘእንበለ፡ ዐይነ፡ ሥጋ፡ ወዘኢይሰምዖ፡ ዘእንበለ፡ ዘነ
ፍጥረት፡ ዘኢይሰምዖ፡ ዘእንበለ፡ ዘነ፡ ፍጥረት፡ ዘኢይሬእዮ፡ ዘእንበለ፡ ዐይነ፡ ሥጋ፡ ወዘኢይሰምዖ፡ ዘእንበለ፡ ዘነ

ሰ፡ ሰማይ፡ ወምድር፡ ወኵሉ፡ ዘቦሙ፡ ወዘኢይሬእዮ፡ ዘእንበለ፡ ዐይነ፡ ሥጋ፡ ወዘኢይሰምዖ፡ ዘእንበለ፡ ዘነ
ፍጥረት፡ ዘኢይሰምዖ፡ ዘእንበለ፡ ዘነ፡ ፍጥረት፡ ዘኢይሬእዮ፡ ዘእንበለ፡ ዐይነ፡ ሥጋ፡ ወዘኢይሰምዖ፡ ዘእንበለ፡ ዘነ

ሰ፡ ሰማይ፡ ወምድር፡ ወኵሉ፡ ዘቦሙ፡ ወዘኢይሬእዮ፡ ዘእንበለ፡ ዐይነ፡ ሥጋ፡ ወዘኢይሰምዖ፡ ዘእንበለ፡ ዘነ
ፍጥረት፡ ዘኢይሰምዖ፡ ዘእንበለ፡ ዘነ፡ ፍጥረት፡ ዘኢይሬእዮ፡ ዘእንበለ፡ ዐይነ፡ ሥጋ፡ ወዘኢይሰምዖ፡ ዘእንበለ፡ ዘነ

ሰ፡ ሰማይ፡ ወምድር፡ ወኵሉ፡ ዘቦሙ፡ ወዘኢይሬእዮ፡ ዘእንበለ፡ ዐይነ፡ ሥጋ፡ ወዘኢይሰምዖ፡ ዘእንበለ፡ ዘነ
ፍጥረት፡ ዘኢይሰምዖ፡ ዘእንበለ፡ ዘነ፡ ፍጥረት፡ ዘኢይሬእዮ፡ ዘእንበለ፡ ዐይነ፡ ሥጋ፡ ወዘኢይሰምዖ፡ ዘእንበለ፡ ዘነ

ሰ፡ ሰማይ፡ ወምድር፡ ወኵሉ፡ ዘቦሙ፡ ወዘኢይሬእዮ፡ ዘእንበለ፡ ዐይነ፡ ሥጋ፡ ወዘኢይሰምዖ፡ ዘእንበለ፡ ዘነ
ፍጥረት፡ ዘኢይሰምዖ፡ ዘእንበለ፡ ዘነ፡ ፍጥረት፡ ዘኢይሬእዮ፡ ዘእንበለ፡ ዐይነ፡ ሥጋ፡ ወዘኢይሰምዖ፡ ዘእንበለ፡ ዘነ

ሰ፡ ሰማይ፡ ወምድር፡ ወኵሉ፡ ዘቦሙ፡ ወዘኢይሬእዮ፡ ዘእንበለ፡ ዐይነ፡ ሥጋ፡ ወዘኢይሰምዖ፡ ዘእንበለ፡ ዘነ
ፍጥረት፡ ዘኢይሰምዖ፡ ዘእንበለ፡ ዘነ፡ ፍጥረት፡ ዘኢይሬእዮ፡ ዘእንበለ፡ ዐይነ፡ ሥጋ፡ ወዘኢይሰምዖ፡ ዘእንበለ፡ ዘነ

ሰ፡ ሰማይ፡ ወምድር፡ ወኵሉ፡ ዘቦሙ፡ ወዘኢይሬእዮ፡ ዘእንበለ፡ ዐይነ፡ ሥጋ፡ ወዘኢይሰምዖ፡ ዘእንበለ፡ ዘነ
ፍጥረት፡ ዘኢይሰምዖ፡ ዘእንበለ፡ ዘነ፡ ፍጥረት፡ ዘኢይሬእዮ፡ ዘእንበለ፡ ዐይነ፡ ሥጋ፡ ወዘኢይሰምዖ፡ ዘእንበለ፡ ዘነ

ומלכותו בכל משלה׃ ויהי בשנת שתים למלכו
עלי אני נבוכדנצר חלמתי והנני שלו׃ ואתה
בלטשאצר שר החרטמים אשר ידעתי כי רוח
אלהים קדושים בך ואין סתם לא עמק לך
חזון חלמי אשר ראיתי ופתרונו אמר׃ ואלה
ראשי על משכבי חזון ראשי בלילות ראיתי
והנה עץ בקרב הארץ ורום קומתו גדלה׃
העץ גדל ויחזק וגבהו יגיע השמים ומראהו
אל כל הארץ׃ עלהיו יפים ופריו רב ומאכל
לכל בו תחת ממנו חית השדה ובענפיו ישכנו
עוף השמים׃ אני חזיתי בחזון ראשי על
משכבי והנה עיר וקדיש מן שמיא נחת׃
קרא בחיל וכן אמר גדעו אילנא וקצצו
ענפוהי נפצו עלוהי ותדחון חיות מן תחותוהי
ועופא מן ענפוהי׃ אבל עקר שרשוהי בארעא
ובתרע דפרזלא ונחשא בדיתא בעשבא דברא
ומטל שמיא יצטבע וחולקה עם חיות בעשבא
דארעא׃ לבו מאנשא יתשנא ולב חיות יתיהב
לה ושבעה עדנין יחלפון עליה׃ בגזרת עירין
פתגמא ובמאמר קדישין שאלתא בדי יחדעון
חיות דכיא דיתיב עליהון עליון במלכות
אנשא ולמן דצבא יתננה ושפלי אנשא יקים
עליה׃ דנה חלמא אנה המלך בלטשאצר
חזיתי ואנתה בלטשאצר פשר אמר כל חכמי
מלכותי לא יכלין פשרא להודעתני ואנתה
יכלת ארי רוח אלהין קדישין בך׃ ואנתה
בלטשאצר לא הוית דחיל מנה ופשרא לא
הוית בהית׃ אלהין דניאל דנה שמה
כמה שעה חד ומחשבתוהי יבהלונה׃ ענה
בלטשאצר ואמר לבלטשאצר לא חלמא
ולשנאיך פשרה׃ רבתא אילנא דחזית
דרבת ותקיף והוה רומה מטת לשמיא
וחזותה לכל ארעא׃ ועפוהי שפירין
ופריה סגי ומאכל לכלא בה תחות
ממנה חיות ברא ועל ענפוהי יתנון
עופי שמיא׃ אנתה הוא מלכא דרבת
ותקפת דרבותך רבת והוה לשמיא
ושלטנך לסוף ארעא׃ ודי חזה מלכא
עירא וקדיש נחת מן שמיא ואמר
גדעו אילנא וחבלוהי ברם עקר שרשוהי
בארעא ובתרע דפרזלא ונחשא בדיתא
בעשבא דברא ומטל שמיא יצטבע
וחולקה עם חיות ברא עד די שבעה
עדנין יחלפון עליה׃ דנה פשרא מלכא
ועדבת עליון היא דמטת על מרי
מלכא׃ ומן אנשא יתשנך וחיות ברא
עמך תהוי מזונך כתורין יטעמונך
ומטל שמיא יצטבע ושבעה עדנין
יחלפון עליך עד די תנדע ארי שליט
עליון במלכות אנשא ולמן דצבא
יתננה׃ ודי אמרו לשבקה עקר
שרשוהי דאילנא מלכותך לך תקום
לך מן די תנדע שלטנין׃ מלכא
לכן מלכי יתקבל עלך וחטאיך
בצדקתא פרוק ועויתך במדוכת
עניא הא יהוה ארכא לשלותך׃
כל דנה מלכא בלטשאצר׃ לסוף
ירחין תרי׃ מלכא מהלך על היכל
מלכותא דבבל׃ ענה מלכא ואמר
הלא דא היא בבל רבתא דאנה בניתה
לבית מלכותא בתקף חסני וליקר
הודי׃ עד מלתא בפם מלכא נפלת
קל מן שמיא׃ לכון אמרין מלכא
ומלכותא עדתה מנך׃ ומן אנשא
יתשנך וחיות ברא עמך תהוי מזונך
כתורין יטעמונך ושבעה עדנין
יחלפון עליך עד די תנדע ארי שליט
עליון במלכות אנשא ולמן דצבא
יתננה׃ בה שעתא מלתא נפלת על
נבוכדנצר ומן אנשא יתשנה וכתורין
יטעם ומטל שמיא גשמה יצטבע עד
דשערה כנשרין רבה וטפרוהי כציפרין׃
לקצת יומיא אנה נבוכדנצר עיניי
לשמיא נטלת וקדמי ידעי יתיבת
ומן עלמא דחי בריכת ושלטנה
שלטן עלם ומלכותה עם דר ודר׃
וכל דיתבי ארעא כלא חשיבין
ועבד כרעותה בחילא דשמיא
ודיתבי ארעא לית דיכל בידה
ולמימר לה מה עבדת׃ בה זמנא
מנדעי אתיבת עלי ולהדרת מלכותי
להוד הודי ויקרי ותוקפי עלי
התבעו ורברבני ומלכי בעו קדמי
ואתקנת בתקף חסני ורבות יקר
הוספת לי׃ כען אנה נבוכדנצר
אשבח ואסגד ואהדר למלכא שמיא
דכל מעבדוהי קשט ואורחתה דין
ודי מהלכין בגוה יכל להשפלה׃

ꠇꠣꠞꠤ ꠇꠣꠞꠤ ꠇꠣꠞꠤ

ספר תורה אשר כתב משה ויתן אותו אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית יי׳ ואל כל זקני ישראל׃ ויצו משה את העם לאמר מקץ שבע שנים במעד שנת השמטה בחג הסכות׃ בבוא כל ישראל לראות את פני יי׳ אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם׃ הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יי׳ אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת׃ ובניהם אשר לא ידעו ישמעו וילמדו ליראה את יי׳ אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה׃ וישמע משה את דברי העם ויכתוב את התורה הזאת ויתן אותה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית יי׳ ואל כל זקני ישראל׃ ויצו משה אות

ומלכותו בכל משלה׃ ויהי אחרי מות אבימלך
ויקם לישע בן דודו בן אחיו איש בעלהמים
ויגר בשמיר בהר אפרים ויושע את ישראל
עשרים ושלש שנים וימת ויקברו בשמיר׃
ויקם אחריו יאיר הגלעדי ויושע את ישראל
עשרים ושתים שנים׃ ולו שלשים בנים רכבים
על שלשים עירים להם ויקראו להם חות יאיר
עד היום הזה אשר בארץ הגלעד׃ וימת יאיר
ויקברו בקמון׃ ובני ישראל יספו לעשות
הרע בעיני יהוה ויעבדו את הבעלים ואת
העשתרות ואת אלהי ארם ואת אלהי צידון
ואת אלהי מואב ואת אלהי בני עמון ואת
אלהי פלשתים ויעזבו את יהוה ולא עבדו
אתו׃ ויחר אף יהוה בישראל ויתמכרם ביד
פלשתים וביד בני עמון׃ ויצעקו בני ישראל
אל יהוה לאמר חטאנו לך כי עזבנו את
אלהינו ונעבד את הבעלים׃ ויאמר יהוה
אל בני ישראל הלא מאת מצרים ומן האמרי
ומבני עמון ומפלשתים׃ וצידנים ועמלק
ומעון לחצו אתכם ותצעקו אלי ואושיע
מידכם׃ ואתם עזבתם אתי ותעבדו אלהים
אחרים לכן לא אוסיף להושיע אתכם׃ לכו
וזעקו אל האלהים אשר בחרתם בהם הם
יושיעו לכם בעת צרתכם׃ ויאמרו בני
ישראל אל יהוה חטאנו אתה עשה לנו ככל
הטוב בעיניך רק הצילנא היום הזה׃ ויסירו
את אלהי הנכר מקרבם ויעבדו את יהוה
ותקצר נפשו בעמל ישראל׃ ויצעקו בני
עמון ויחנו בגלעד ויאספו בני ישראל
ויחנו במצפה׃ ויאמרו העם שרי גלעד איש
אל רעהו מי האיש אשר יחל להלחם בבני
עמון יהיה לראש לכל יושבי גלעד׃

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים׃ אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צותו את בני ישראל להקריבם את קרבנם ליהוה במדבר סיני׃ ויאמר יהוה אל משה לאמר קח את אהרן ואת בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות׃ ואת כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד׃ ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה אל פתח אהל מועד׃ ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות׃ ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירחץ אתם במים׃ ויתן עליו את הכתנת ויחגר אתו באבנט וילבש אתו את המעיל ויתן עליו את האפד ויחגר אתו בחשב האפד ויאפד לו בו׃ ויתן עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת התמים׃ וישם את המצנפת על ראשו וישם על המצנפת אל מול פניו את ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה יהוה את משה׃ ויקח משה את שמן המשחה ואת הדם אשר על המזבח ויזה משה על אהרן על בגדיו ויקדש את אהרן את בגדיו ואת בניו ואת בגדי בניו אתו׃ ויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלו את הבשר פתח אהל מועד ושם אכלו אתו ואת הלחם אשר בסל המלואים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלהו׃ והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו׃ ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלואיכם כי שבעת ימים ימלא את ידכם׃ כאשר עשה ביום הזה צוה יהוה לעשות לכפר עליכם׃ ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו כי כן צויתי׃ ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה יהוה ביד משה׃ ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל׃ ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימם והקרב לפני יהוה׃ ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימם לעלה׃ ושור ואיל לזבחים לזבח שלמים לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם׃ ויקחו את אשר צוה משה אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה׃ ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו ויראה אליכם כבוד יהוה׃ ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה׃ ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו׃ ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח׃ ואת החלב והכליות והיתרת מן הכבד מן החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה את משה׃ ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה׃ ויזבח את זבח העם ויבן אהרן בניו את הדם ויזרק אתו על המזבח סביב׃ ואת העלה הגישו לו לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח׃ ואת הקרב ואת הכרעים רחץ ויקטר על העלה על המזבח׃ ויקרב את קרבן העם ויקח את שעיר החטאת אשר לעם וישחטהו ויחטאהו כראשונה׃ ויקרב את העלה ויעשה כמשפט׃ ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על המזבח מלבד עלת הבקר׃ וישחט את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם ויבן אהרן בניו את הדם ויזרק אתו על המזבח סביב׃ ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה והמכסה והקרבים והכליות והיתרת על הכבד׃ וישימו את החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבחה׃ ואת החזות ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה׃ ויהי אהרן ובניו את החזה ואת שוק הימין׃ ויניפו את החזה תנופה לפני יהוה׃ ויקח אהרן את ידיו אל העם ויברכם וירד מעשות החטאת והעלה והשלמים׃ ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם ויראה כבוד יהוה אל כל העם׃ ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על המזבח את העלה ואת החלבים וירא כל העם וירנו ויפלו על פניהם׃ ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש ושמו עליה קטרת ויקריבו לפני יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם׃ ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו לפני יהוה׃ ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר בקרבי אקדש ועל פני כל העם אכבד וידם אהרן׃ ויקרא משה אל מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את אחיכם מאת פני הקדש אל מחוץ למחנה׃ ויקרבו וישאום בכתנתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה׃ ויאמר משה אל אלעזר ואל איתמר בניו הפרעו אל תפרעו את ראשיכם ובגדיכם לא תפרמו ולא תמותו ועל כל העדה יקצף ואחיכם כל בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף יהוה׃ ומפתח אהל מועד לא תצאו פן תמותו כי שמן משחת יהוה עליכם ויעשו כדבר משה׃ וידבר יהוה אל אהרן לאמר׃ יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתך בבאכם אל אהל מועד ולא תמותו חקת עולם לדרתיכם׃ ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהר׃ ולהורות את בני ישראל את כל החקים אשר דבר יהוה אלהם ביד משה׃ ויאמר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר הנותרים קחו את המנחה הנותרת מאשי יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא׃ ואכלתם אתה במקום קדש כי חקך וחק בניך הוא מאשי יהוה כי כן צויתי׃ ואת חזה התנופה ושוק התרומה תאכלו במקום טהור אתה ובניך ובנתיך אתך כי חקך ובחק בניך נתנו מזבחי שלמי בני ישראל׃ שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים להניף תנופה לפני יהוה והיתה לך ולבניך אתך לחק עולם כאשר צוה יהוה׃ ואת שעיר החטאת דרש דרש משה והנה שרף ויקצף על אלעזר ועל איתמר בני אהרן הנותרים לאמר׃ מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן אתה לכם לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה׃ הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה אכל תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי׃ וידבר אהרן אל משה הן היום הקריבו את חטאתם ואת עלתם לפני יהוה ותקרנה אתי כאלה והאכלתי חטאת היום היטב בעיני יהוה׃ וישמע משה ויטב בעיניו׃ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהם׃ דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ׃ כל מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו׃ אך את זה לא תאכלו מעלי הגרה ומן המפרסי הפרסה את הגמל כי מעלה גרה הוא ופרסה אינו מפריס טמא הוא לכם׃ ואת השפן כי מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם׃ ואת הארנבת כי מעלת גרה היא ופרסה לא הפריסה טמאה היא לכם׃ ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה הוא גרתו לא יגר טמא הוא לכם׃ מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם׃ את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו׃ וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם׃ מכל צפור טהורה תאכלו׃ וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה׃ והראה והאיה לפי מינה׃ וכל ערב לפי מינו׃ ואת בת היענה והתחמס והשחף ולמינהו׃ ואת הכוס והינשוף והתנשמת׃ והקאת והרחמה והשלך׃ והחסידה האנפה לפי מינה והדוכיפת והעטלף׃ וכל שרץ העוף אשר הולך על ארבע טמא הוא לכם׃ אך את זה תאכלו מכל שרץ העוף ההלך על ארבע אשר לו כרעים מלמעלה לנתר בהן על הארץ׃ אתה מהם תאכלו את הארבה למינהו ואת הסלעם למינהו ואת החרגל למינהו ואת החגב למינהו׃ וכל שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם׃ ואלה תטמאו לכם כל הנוגע בנבלתם יטמא עד הערב׃ וכל הנושא מנבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב׃ כל הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושסעת אינה שסע ופרסה אינה מעלת גרה טמאים הם לכם כל הנוגע בהם יטמא׃ וכל הולך על כפיו בכל החיה ההלכת על ארבע טמאים הם לכם כל הנוגע בנבלתם יטמא עד הערב׃ והנושא את נבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב טמאים הם לכם׃ וזה לכם הטמא בשרץ השרץ על הארץ החלד והעכבר והצב למינהו׃ והאנקה והכח והלטאה והחמט והתנשמת׃ אלה הטמאים לכם בכל השרץ כל הנוגע בהם במותם יטמא עד הערב׃ וכל אשר יפל עליו מהם במותם יטמא מכל כלי עץ או בגד או עור או שק כל כלי אשר יעשה מלאכה בהם במים יובא והטמא עד הערב וטהר׃ וכל כלי חרש אשר יפל מהם אל תוכו כל אשר בתוכו יטמא ואתו תשברו׃ מכל אוכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים יטמא וכל משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא׃ וכל אשר יפל משרפתם עליו יטמא תנור וכירים יתץ טמאים הם וטמאים יהיו לכם׃ אך מעין ובור מקוה מים יהיה טהור ונגעם בנבלתם יטמא׃ וכי יפל מנבלתם על כל זרע זרוע אשר יזרע טהור הוא׃ ואם מים יזרע על הזרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא לכם׃ וכי ימות מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה הנוגע בנבלתה יטמא עד הערב׃ והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב והנשא את נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב׃ וכל השרץ השרץ על הארץ שקץ הוא לא יאכל׃ כל הולך על גחון ועל כל הולך על ארבע עד כל מרבה רגלים לכל השרץ השרץ על הארץ לא תאכלו כי שקץ הוא׃ אל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בם׃ כי אני יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשתיכם בכל השרץ השרץ על הארץ׃ כי אני יהוה המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני׃ זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת בארץ׃ להבדיל בין הטמא ובין הטהר ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל׃ דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא׃ וביום השמיני ימול בשר ערלתו׃ ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה׃ ואם נקבה תלד וטמאה שבעים בנדתה וששים יום ושלשת ימים תשב על דמי טהרה׃ ואל כל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה׃ וכי תמלאנה ימי טהרה לבן או לבת תביא כבש בן שנתו לעלה ובן יונה או תור לחטאת אל פתח אהל מועד אל הכהן׃ והקריבו לפני יהוה וכפר עליה וטהרה מזוב דמיה זאת תורת הילדת לזכר או לנקבה׃ ואם לא תמצא ידה די שה והיתה שתי תרים או שני בני יונה האחד לעלה והאחד לחטאת וכפר עליה הכהן וטהרה׃ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃ אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים׃ וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפך לבן ומראה הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אתו׃ ואם בהרת לבנה היא בעור בשרו ועמק אין מראה מן העור ושערה לא הפך לבן והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים׃ וראהו הכהן ביום השביעי והנה הנגע עמד בעיניו לא פשה הנגע בעור והסגירו הכהן שבעת ימים שנית׃ וראהו הכהן ביום השביעי שנית והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו הכהן מספחת הוא וכבס בגדיו וטהר׃ ואם פשה תפשה הספחת בעור אחרי הראות אל הכהן לטהרתו ונראה שנית אל הכהן׃ וראה הכהן והנה פשתה הספחת בעור וטמא אתו צרעת הוא׃ כי תהיה נגע צרעת באדם והובא אל הכהן׃ וראה הכהן והנה שאת לבנה בעור הבשר והוא הפך שער לבן ומחית בשר חי בשאת׃ צרעת נושנת היא בעור בשרו וטמא הכהן אתו לא יסגירנו כי טמא הוא׃ וכי תפרח הצרעת בעור ופשתה הצרעת את כל עור הנגע מראשו ועד רגליו לכל מראה עיני הכהן׃ וראה הכהן והנה פשתה הצרעת על כל בשרו וטהר את הנגע כלו הפך לבן טהור הוא׃ וביום הראות בו בשר חי יטמא׃ ראה הכהן את הבשר החי וטמא הבשר החי טמא הוא צרעת הוא׃ או כי ישוב הבשר החי והפך ללבן ובא אל הכהן׃ וראה הכהן והנה נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את הנגע טהור הוא׃ ובשר אדם כי יהיה בו שחין ונרפא׃ והיה במקום השחין שאת לבנה או בהרת לבנה אדמדמת ונראה אל הכהן׃ וראה הכהן והנה מראה שפל מעור ושערה הפך לבן וטמא הכהן אתו נגע צרעת הוא בשחין פרצה׃ ואם יראנה הכהן והנה אין בה שער לבן ושפלה אינה מן העור והוא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים׃ וראה הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אתו נגע הוא׃ ואם עמדה הבהרת תחתיה לא פשתה בעור הוא צרבת השחין וטהרו הכהן׃ או בשר כי יהיה בעורו מכוה אש והיתה מחית המכוה בהרת לבנה אדמדמת או לבנה׃ וראה אתה הכהן והנה נהפך השער לבן בבהרת ומראה שפל מן העור צרעת הוא במכוה פשתה וטמא אתו הכהן נגע צרעת הוא׃ ואם יראנה הכהן והנה אין בבהרת שער לבן ושפלה אינה מן העור והוא כהה והסגירו הכהן שבעת ימים׃ וראה אתו הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה בעור וטמא אתו הכהן נגע צרעת הוא׃ ואם תחתיה עמדה הבהרת לא פשתה בעור והוא כהה צרבת המכוה הוא וטהרו הכהן כי צרבת המכוה הוא׃ ואיש או אשה כי יהיה בו נגע צרעת בראש או בזקן׃ וראה הכהן את הנגע והנה מראה עמק מן העור ושער צהב דק בו וטמא אתו הכהן נתק הוא צרעת הראש או הזקן הוא׃ וכי יראה הכהן את נגע הנתק והנה אין מראה עמק מן העור ושער שחר אין בו והסגיר הכהן את נגע הנתק שבעת ימים׃ וראה הכהן את הנגע ביום השביעי והנה לא פשה הנתק ושער צהב לא היה בו ומראה הנתק אין עמק מן העור׃ והתגלח והנתק לא יגלח ואת מתק הנתק יסגיר הכהן שבעת ימים שנית׃ וראה הכהן את הנתק ביום השביעי והנה לא פשה הנתק בעור ומראהו אין עמק מן העור וטהרו הכהן וכבס בגדיו וטהר׃ ואם פשה תפשה הנתק בעור אחרי טהרתו׃ וראה הכהן והנה פשה הנתק בעור לא יבקר הכהן לשער הצהב טמא הוא׃ ואם בעיניו עמד הנתק ושער שחר צמח בו נרפא הנתק טהור הוא וטהרו הכהן׃ ואיש או אשה כי יהיה בעור בשרם בהרת בהרת לבנת׃ וראה הכהן והנה בעור בשרם בהרת כהות לבנת בהק הוא פרח בעור טהור הוא׃ ואיש כי יתמרט ראשו קרח הוא טהור הוא׃ ואם מפאת פניו יתמרט ראשו גבח הוא טהור הוא׃ וכי יהיה בקרחת או בגבחת נגע לבן אדמדם צרעת פרחת היא בקרחתו או בגבחתו׃ וראה אתו הכהן והנה שאת הנגע לבנה אדמדמת בקרחתו או בגבחתו כמראה צרעת עור בשר פרחת היא׃ אדם הוא טמא הוא טמא יטמאנו הכהן בראשו נגעו׃ והצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעטה וטמא טמא יקרא׃ כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בדד ישב מחוץ למחנה מושבו׃ והבגד כי יהיה בו נגע צרעת בבגד צמר או בבגד פשתים׃ או בשתי או בערב לפשתים ולצמר או בעור או בכל מלאכת עור׃ והיה הנגע ירקרק או אדמדם בבגד או בעור או בשתי או בערב או בכל כלי עור נגע צרעת הוא והראה את הכהן׃ וראה הכהן את הנגע והסגיר את הנגע שבעת ימים׃ וראה את הנגע ביום השביעי כי פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בעור לכל אשר יעשה העור למלאכה לצרעת הנגע׃ ומחה את הבגד או את השתי או את הערב בצמר או בפשתים או את כל כלי העור אשר יהיה בו הנגע כי צרעת מאכלת הוא באש תשרף׃ וכי יראה הכהן והנה לא פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי העור׃ וצוה הכהן וכבסו את אשר בו הנגע והסגיר אתו שבעת ימים שנית׃ וראה הכהן אחרי הכבס את הנגע והנה לא הפך הנגע את עינו ונגעו לא פשה טמא הוא באש תשרפנו פחתת הוא בקרחתו או בגבחתו׃ ואם ראה הכהן והנה כהה הנגע אחרי הכבס אתו ובצע אתו מן הבגד או מן העור או מן השתי או מן הערב׃ ואם תראה עוד בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור פרחת היא באש תשרף את אשר בו הנגע׃ והבגד או השתי או הערב או כל כלי העור אשר תכבס ומוסר מהם הנגע וכבס שנית וטהר׃ זאת תורת נגע צרעת בבגד הצמר או הפשתים או השתי או הערב או כל כלי עור לטהרו או לטמאו׃ ביום השמיני יקח שני כבשים תמימים ואשה אחת כבשה בת שנתה תמימה ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ולג אחד שמן׃ והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר ואת אלה לפני יהוה פתח אהל מועד׃ ולקח הכהן את כבש האשם ואת לג השמן והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה׃ ושחט את כבש האשם במקום אשר ישחט את החטאת ואת העלה במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא לכהן קדש קדשים הוא׃ ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית׃ ולקח הכהן מלג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית׃ והזה הכהן באצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה׃ ומיתר השמן אשר על כפו יתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על דם האשם׃ והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה׃ ועשה הכהן את החטאת וכפר על המטהר מטמאתו ואחר ישחט את העלה׃ והעלה הכהן את העלה והמנחה על המזבח וכפר עליו הכהן וטהר׃ ואם דל הוא ואין ידו משגת ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת אחד מנחה בלולה בשמן ולג שמן׃ ושתי תרים או שני בני יונה אשר תשיג ידו והיה האחד חטאת והאחד עלה׃ והביא את קרבנו ביום השמיני לטהרתו אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני יהוה׃ ולקח הכהן את כבש האשם ואת לג השמן והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה׃ ושחט את כבש האשם ולקח הכהן מדם האשם ונתן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית׃ ויצק הכהן מן השמן על כף הכהן השמאלית׃ והזה הכהן באצבעו הימנית את השמן אשר על כפו השמאלית שבע פעמים לפני יהוה׃ ועשה הכהן את האחד מן התרים או מן בני היונה אשר תשיג ידו׃ את אשר תשיג ידו את האחד חטאת ואת האחד עלה על המנחה וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה׃ זאת תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא תשיג ידו בטהרתו׃ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם׃ ובא אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית׃ וצוה הכהן ופנו את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית׃ וראה את הנגע והנה היו על קירות הבית שקערורת ירקרקת או אדמדמת ומראיהן שפל מן הקיר׃ ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסגיר את הבית שבעת ימים׃ ושב הכהן ביום השביעי וראה והנה פשה הנגע בקירות הבית׃ וצוה הכהן וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר אל מקום טמא׃ ואת הבית יקצע מבית סביב ושפכו את העפר אשר קצעו אל מחוץ לעיר אל מקום טמא׃ ולקחו אבנים אחרות והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר יקח ויטח את הבית׃ ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחרי חלץ את האבנים ואחרי הקצות את הבית ואחרי הטח׃ ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת מאכלת היא בבית טמא הוא׃ ונתץ את הבית את אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא׃ והבא הבית כל ימי הסגיר אתו יטמא עד הערב׃ והשכב בבית יכבס את בגדיו והאכל בבית יכבס את בגדיו׃ ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע בבית אחרי הטח את הבית וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע׃ ולקח לחטא את הבית שתי צפרים ועץ ארז ושני תולעת ואזוב׃ ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש על מים חיים׃ את העץ הארז ואת האזוב ואת שני התולעת ואת הצפור החיה יקח אתם ואת העץ הארז ואת האזוב ואת הצפור החיה יטבל בדם הצפור השחטה ובמים החיים והזה אל הבית שבע פעמים׃ וחטא את הבית בדם הצפור ובמים החיים ובצפור החיה ובעץ הארז ובאזוב ובשני התולעת׃ ושלח את הצפור החיה אל מחוץ לעיר אל פני השדה וכפר על הבית וטהר׃ זאת התורה לכל נגע הצרעת ולנתק׃ ולצרעת הבגד ולבית׃ ולשאת ולספחת ולבהרת׃ להורות ביום הטמא וביום הטהר זאת תורת הצרעת׃ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר׃ דברו אל בני ישראל ואמרתם אלהם איש איש כי יהיה זב מבשרו זובו טמא הוא׃ וזאת תהיה טמאתו בזובו רר בשרו מזובו או סתם בשרו מזובו טמאתו הוא׃ כל משכב אשר ישכב עליו הזב וכל כלי אשר ישב עליו יטמא׃ והנגע בכל משכבו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃ והישב על הכלי אשר ישב עליו הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃ והנוגע בבשר הזב יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃ וכי יירק הזב בטהור וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃ והרכב אשר ירכב עליו הזב יטמא׃ וכל הנגע תחתיו יטמא עד הערב והנושא אתם יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃ וכל אשר יגע בו הזב ולא ידיו שטף במים וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃ והכלי חרש אשר יגע בו הזב ישבר וכל כלי עץ ירחץ במים וטהר׃ וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים חיים וטהר׃ וביום השמיני יקח לו שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל פתח אהל מועד ונתן אתם אל הכהן׃ ועשה אתם הכהן האחד חטאת והאחד עלה וכפר עליו הכהן לפני יהוה מזובו׃ וכי תצא שכבת זרע מאיש ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד הערב׃ וכל בגד וכל עור אשר יהיה עליו שכבת זרע וכבס במים וטמא עד הערב׃ והאשה אשר ישכב איש אתה שכבת זרע ורחצו במים וטמאו עד הערב׃ והאשה כי תהיה זבה דם יהיה זובה בבשרה שבעת ימים תהיה בנדתה וכל הנגע בה יטמא עד הערב׃ וכל אשר תשכב עליו בנדתה יטמא וכל אשר תשב עליו יטמא׃ וכל הנגע במשכבה יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃ וכל הנגע בכל כלי אשר תשב עליו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃ אם הרכב הוא על המשכב או על הכלי אשר היא ישב עליו בנגעו בו יטמא עד הערב׃ ואם שכב ישכב איש אתה והיתה נדתה עליו וטמא שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא׃ והאשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים בלא עת נדתה או כי תזוב על נדת טמאתה כל ימי זוב טמאתה כימי נדתה תהיה טמאה היא׃ כל המשכב אשר תשכב עליו כל ימי זובה כמשכב נדתה יהיה לה וכל הכלי אשר תשב עליו טמא יהיה כטמאת נדתה׃ וכל הנגע אתם יטמא וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב׃ וטהרה מזובה וספרה לה שבעת ימים ואחר תטהר׃ וביום השמיני תקח לה שתי תרים או שני בני יונה והביאה אתם אל הכהן אל פתח אהל מועד׃ ועשה הכהן את האחד חטאת ואת האחד עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב טמאתה׃ והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם׃ זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמא בה׃ ודותה בנדתה והזב את זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם טמאה׃ וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבתם לפני יהוה וימתו׃ ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארון ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת׃ בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה׃ כתנת בד קדש יהיה ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם׃ ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה׃ והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו׃ ולקח את שני השעירים והעמיד אתם לפני יהוה פתח אהל מועד׃ ונתן אהרן על שני השעירים גורלות גורל אחד ליהוה וגורל אחד לעזאזל׃ והקריב אהרן את השעיר אשר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו חטאת׃ והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל יעמד חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה׃ והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר החטאת אשר לו׃ ולקח מלא המחתה גחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת׃ ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות ולא ימות׃ ולקח מדם הפר ויזה באצבעו על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יזה שבע פעמים מן הדם באצבעו׃ וישחט את שעיר החטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו אשר עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת׃ וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם׃ ואדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל׃ ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב׃ והזה עליו מן הדם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל׃ וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח והקריב את השעיר החי׃ וסמך אהרן את שתי ידיו על ראש השעיר החי והתודה עליו את כל עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה׃ ונשא השעיר עליו את כל עונתם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר במדבר׃ ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הבד אשר לבש בבאו אל הקדש והניח שם׃ ורחץ את בשרו במים במקום קדש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד העם׃ ואת חלב החטאת הקטיר המזבחה׃ והשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבא אל המחנה׃ והפר החטאת והשעיר החטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש יוצא אל מחוץ למחנה ושרפו באש את עורתם ואת בשרם ואת פרשם׃ והשרף אתם יכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחרי כן יבא אל המחנה׃ והיתה זאת לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את נפשתיכם וכל מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוככם׃ כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו׃ שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם חקת עולם׃ וכפר הכהן אשר ימשח אתו ואשר ימלא את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדי הבד בגדי הקדש׃ וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר׃ והיתה זאת לכם לחקת עולם ולכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את משה׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אלהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר׃ איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב או עז במחנה או אשר ישחט מחוץ למחנה׃ ואל פתח אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה דם יחשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עמו׃ למען אשר יביאו בני ישראל את זבחיהם אשר הם זבחים על פני השדה והביאם ליהוה אל פתח אהל מועד אל הכהן וזבחו זבחי שלמים ליהוה אתם׃ וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אהל מועד והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה׃ ולא יזבחו עוד את זבחיהם לשעירם אשר הם זונים אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם׃ ואל אלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יעשה כל תועבה׃ אשר יקריב קרבנו לכל נדריו ולכל נדבותיו אשר יקריבו ליהוה לעלה׃ לרצונכם תזבחו׃ ביום קרבנכם יאכל וממחרת והנותר עד יום השלישי באש ישרף׃ והאכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא יחשב׃ ואכליו עונו ישא כי את קדש יהוה חלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה׃ ואיש איש כי יזבח זבח תודה ליהוה לרצונו תזבחהו׃ ביום זבחו יאכל לא יניחו ממנו עד בקר׃ ואם נדר או נדבה זבחו ביום הקריבו את זבחו יאכל ומחרת והנותר ממנו׃ והנותר בבשר זבח תודת שלמיו ביום השלישי באש ישרף׃ ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא׃ ובשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל בשר׃ והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה׃ ונפש כי תגע בכל טמא בטמאת אדם או בבהמה או בכל שקץ טמא ואכל מבשר זבח השלמים אשר ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל לאמר כל אכל חלב משור כשב ועז׃ אשר יאכל ונכרתו הנפשות האכלת מעמיהן׃ וכל דם לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה׃ כל נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח שלמיו יביא את קרבנו מזבח שלמיו ליהוה׃ ידיו תביאנה את אשי יהוה את החלב על החזה יביאנו את החזה להניף אתו תנופה לפני יהוה׃ והקטיר הכהן המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו׃ ואת שוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבח שלמיכם׃ המקריב את דם השלמים ואת החל

ཀཱ་ལི་ཀཱ་པུ་རཱ་ཎ་ལ་ཡེ་ཤི་ཝ་ཡ་ནཱ་ཏ་ཧ་ཡ་ཀྲི་ཡཱ་ཤ་ཀྟི་ས་ཧི་ཏཱ་ཡ།

ཨ་ཐ་ཀཱ་ལི་ཀཱ་ཡཱ་ཨཱ་ཏྨ་ཡ་ཀྲི་ཡཱ་ཤ་ཀྟི་ས་ཧི་ཏཱ་ཡ།

ཨ་ཐ་ཀཱ་ལི་ཀཱ་ཡཱ་ཨཱ་ཏྨ་ཡ་ཀྲི་ཡཱ་ཤ་ཀྟི་ས་ཧི་ཏཱ་ཡ།

ཨ་ཐ་ཀཱ་ལི་ཀཱ་ཡཱ་ཨཱ་ཏྨ་ཡ་ཀྲི་ཡཱ་ཤ་ཀྟི་ས་ཧི་ཏཱ་ཡ།

ཨ་ཐ་ཀཱ་ལི་ཀཱ་ཡཱ་ཨཱ་ཏྨ་ཡ་ཀྲི་ཡཱ་ཤ་ཀྟི་ས་ཧི་ཏཱ་ཡ།

ཨ་ཐ་ཀཱ་ལི་ཀཱ་ཡཱ་ཨཱ་ཏྨ་ཡ་ཀྲི་ཡཱ་ཤ་ཀྟི་ས་ཧི་ཏཱ་ཡ།

ཨ་ཐ་ཀཱ་ལི་ཀཱ་ཡཱ་ཨཱ་ཏྨ་ཡ་ཀྲི་ཡཱ་ཤ་ཀྟི་ས་ཧི་ཏཱ་ཡ།

ཨ་ཐ་ཀཱ་ལི་ཀཱ་ཡཱ་ཨཱ་ཏྨ་ཡ་ཀྲི་ཡཱ་ཤ་ཀྟི་ས་ཧི་ཏཱ་ཡ།

ཨ་ཐ་ཀཱ་ལི་ཀཱ་ཡཱ་ཨཱ་ཏྨ་ཡ་ཀྲི་ཡཱ་ཤ་ཀྟི་ས་ཧི་ཏཱ་ཡ།

ཨ་ཐ་ཀཱ་ལི་ཀཱ་ཡཱ་ཨཱ་ཏྨ་ཡ་ཀྲི་ཡཱ་ཤ་ཀྟི་ས་ཧི་ཏཱ་ཡ།

ପାଣ୍ଡବମାନେ ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କୁ ଧର୍ମରାଜଙ୍କ ହାତରେ ଦେଇ ଦେଲେ ।
ଧର୍ମରାଜ ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କୁ ଆଣି ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ ଦେଲେ ।
ଅର୍ଜୁନ ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କୁ ଆଣି ଭୀମଙ୍କୁ ଦେଲେ ।
ଭୀମ ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କୁ ଆଣି ନକୁଳଙ୍କୁ ଦେଲେ ।
ନକୁଳ ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କୁ ଆଣି ସହଦେବଙ୍କୁ ଦେଲେ ।
ସହଦେବ ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କୁ ଆଣି ଯୁଧିଷ୍ଠିରଙ୍କୁ ଦେଲେ ।
ଯୁଧିଷ୍ଠିର ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କୁ ଆଣି ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ ଦେଲେ ।
ଅର୍ଜୁନ ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କୁ ଆଣି ଭୀମଙ୍କୁ ଦେଲେ ।
ଭୀମ ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କୁ ଆଣି ନକୁଳଙ୍କୁ ଦେଲେ ।
ନକୁଳ ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କୁ ଆଣି ସହଦେବଙ୍କୁ ଦେଲେ ।
ସହଦେବ ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କୁ ଆଣି ଯୁଧିଷ୍ଠିରଙ୍କୁ ଦେଲେ ।
ଯୁଧିଷ୍ଠିର ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କୁ ଆଣି ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ ଦେଲେ ।
ଅର୍ଜୁନ ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କୁ ଆଣି ଭୀମଙ୍କୁ ଦେଲେ ।
ଭୀମ ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କୁ ଆଣି ନକୁଳଙ୍କୁ ଦେଲେ ।
ନକୁଳ ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କୁ ଆଣି ସହଦେବଙ୍କୁ ଦେଲେ ।
ସହଦେବ ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କୁ ଆଣି ଯୁଧିଷ୍ଠିରଙ୍କୁ ଦେଲେ ।
ଯୁଧିଷ୍ଠିର ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କୁ ଆଣି ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ ଦେଲେ ।
ଅର୍ଜୁନ ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କୁ ଆଣି ଭୀମଙ୍କୁ ଦେଲେ ।
ଭୀମ ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କୁ ଆଣି ନକୁଳଙ୍କୁ ଦେଲେ ।
ନକୁଳ ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କୁ ଆଣି ସହଦେବଙ୍କୁ ଦେଲେ ।
ସହଦେବ ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କୁ ଆଣି ଯୁଧିଷ୍ଠିରଙ୍କୁ ଦେଲେ ।

ולא יהיה לך עוד אלהים אחרים על פני׃ לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ׃ לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי׃ ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי׃ לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא׃ שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך׃ ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך׃ ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמרך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך׃ וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרוע נטויה על כן צוך יהוה אלהיך לעשות את יום השבת׃ כבד את אביך ואת אמך כאשר צוך יהוה אלהיך למען יאריכון ימיך ולמען ייטב לך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ לא תרצח׃ ולא תנאף׃ ולא תגנב׃ ולא תענה ברעך עד שקר׃ ולא תחמד אשת רעך ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך׃ את הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על שני לחת אבנים ויתנם אלי׃ ויהי כשמעכם את הקול מתוך החשך וההר בוער באש ותקרבון אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם׃ ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את כבדו ואת גדלו ואת קולו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי ידבר יהוה את האדם וחי׃ ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם יספים אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד ומתנו׃ כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדברים מתוך האש כמנו ויחי׃ קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואתה תדבר אלינו את כל אשר ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו׃ וישמע יהוה את קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו כל אשר דברו׃ מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם׃ לך אמר להם שובו לכם לאהליכם׃ ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אני נתן להם לרשתה׃ ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסורון ימין ושמאל׃ בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון׃ וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה׃ למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתיו ומצותיו אנכי מצוך אתה ובנך ובן בנך כל ימי חייך ולמען יארכון ימיך׃ ושמע ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבון מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך זבת חלב ודבש׃ שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד׃ ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך׃ והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך׃ ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך׃ וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך׃ וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך׃ והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדלות וטובות אשר לא בנית׃ ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת וחפורות בארות אשר לא חפרת כרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת׃ השמר לך פן תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים׃ את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע׃ לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם׃ כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמידך מעל פני האדמה׃ לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסה׃ שמור תשמרון את מצות יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך׃ ועשית הישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת את הארץ הטבה אשר נשבע יהוה לאבתיך׃ להדף כל אויביך מפניך כאשר דבר יהוה׃ כי ישאלך בנך מחר לאמר מה העדת והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אתכם׃ ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוציאנו יהוה ממצרים ביד חזקה׃ ויתן יהוה אתת ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעינינו׃ ואתנו הוציא משם למען הביא לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו׃ ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃ וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו׃ כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונשל גוים רבים מלפניך החתי והגרגשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי שבעה גוים רבים ועצומים ממך׃ ונתנם יהוה אלהיך לפניך והכיתם החרם תחרים אותם לא תכרת להם ברית ולא תחנם׃ ולא תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך׃ כי יסיר את בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יהוה בכם והשמידך מהר׃ כי אם כה תעשו להם מזבחתיהם תתצו ומצבתיהם תשברו ואשריהם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש׃ כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר יהוה אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה׃ לא מרבכם מכל העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים׃ כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבתיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים׃ וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו לאלף דור׃ ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו׃ ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוך היום לעשותם׃ והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבתיך׃ ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרת צאנך על האדמה אשר נשבע לאבתיך לתת לך׃ ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך׃ והסיר יהוה ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך׃ ואכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תחוס עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך׃ כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם׃ לא תירא מהם זכר תזכר את אשר עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים׃ המסות הגדלות אשר ראו עיניך והאתת והמופתים והיד החזקה והזרוע הנטויה אשר הוציאך יהוה אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם׃ וגם את הצרעה ישלח יהוה אלהיך בם עד אבד הנשארים והנסתרים מפניך׃ לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא׃ ונשל יהוה אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך חית השדה׃ ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מהומה גדלה עד השמדם׃ ונתן מלכיהם בידך והאבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם׃ פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא׃ ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא׃ כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיון ורביתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם׃ וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותו אם לא׃ ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה יחיה האדם׃ שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה׃ וידעת עם לבבך כי כאשר יסר איש את בנו יהוה אלהיך מיסרך׃ ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו׃ כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר׃ ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש׃ ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת׃ ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך׃ השמר לך פן תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום׃ פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת׃ ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה׃ ורם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים׃ המוליכך במדבר הגדל והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור החלמיש׃ המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך׃ ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה׃ וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה׃ והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחוית להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון׃ כגוים אשר יהוה מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם׃ שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת גוים גדלים וצעמים ממך ערים גדלות ובצורות בשמים׃ עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק׃ וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא עבר לפניך אש אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר יהוה לך׃ אל תאמר בלבבך בהדפ יהוה אלהיך אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני יהוה לרשת את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה מורישם מפניך׃ לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים את הדבר אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב׃ וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את הארץ הטבה הזאת לרשתה כי עם קשה ערף אתה׃ זכר אל תשכח את אשר הקצפת את יהוה אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה מרים הייתם עם יהוה׃ ובחרב הקצפתם את יהוה ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם׃ בעלתי אל ההר לקחת לחת האבנים לחת הברית אשר כרת יהוה עמכם וארד מן ההר והלחת בוערת באש והלחת שתי לחת העדת על ידי׃ ויתן יהוה אלי את שתי לחת האבנים כתבת באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל׃ ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה ויתן יהוה אלי את שתי לחת האבנים לחת הברית׃ ויאמר יהוה אלי קום רד מהרה מזה כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתים עשו להם מסכה׃ ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא׃ הנח לי וארא בם ואכלה אתם ואמחה את שמם מתחת השמים ואעשה אתך לגוי עצום ורב ממנו׃ ואפן וארד מן ההר וההר בוער באש ושתי לחת הברית על שתי ידי׃ ואראה והנה חטאתם ליהוה אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר צוה יהוה אתכם׃ ואתפש בשתי הלחת ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם׃ ואתנפל לפני יהוה כראשנה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו׃ כי יגרתי מפני האף והחמה אשר קצף יהוה עליכם להשמיד אתכם ויענני יהוה גם בפעם ההוא׃ ובאהרן התאנף יהוה מאד להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההוא׃ ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרף באש ואכתת אתו טחון היטב עד אשר דק לעפר ואשלך את עפרו אל הנחל הירד מן ההר׃ ובתבערה בקברות התאוה ויסע יהוה אתכם מקדש ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם׃ ומרו את פי יהוה אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקולו׃ ממרים הייתם עם יהוה מיום דעתי אתכם׃ ואתנפל לפני יהוה את ארבעים היום ואת ארבעים הלילה אשר התנפלתי כי אמר יהוה להשמיד אתכם׃ ואתפלל אל יהוה ואמר אדני יהוה אל תשחת עמך ונחלתך אשר פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרים ביד חזקה׃ זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו׃ פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מבלתי יכולת יהוה לתתם להם ומשנאתו אתם הוציאם להמיתם במדבר׃ והם עמך ונחלתך אשר הוצאת בכחך הגדול ובזרעך הנטויה׃ בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לחת אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ׃ ואכתב על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת ושמתם בארון׃ ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני לחת אבנים כראשנים ואעל ההרה ושתי הלחת בידי׃ ויכתב על הלחת ככתב הראשון את עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי׃ ואפן וארד מן ההר ואשם את הלחת בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צוני יהוה׃ ובני ישראל נסעו מבארת בני יעקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויכהן אלעזר בנו תחתיו׃ משם נסעו הגדגדה ומן הגדגדה יטבתה ארץ נחלי מים׃ בעת ההוא הבדיל יהוה את שבט הלוי לשאת את ארון ברית יהוה לעמד לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד היום הזה׃ על כן לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר יהוה אלהיך לו׃ ואנכי עמדתי בהר כימים הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא לא אבה יהוה השחיתך׃ ויאמר יהוה אלי קום לך למסע לפני העם ויבאו וירשו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם לתת להם׃ ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל מעמך כי אם ליראה את יהוה אלהיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך׃ לשמר את מצות יהוה ואת חקתיו אשר אנכי מצוך היום לטוב לך׃ הן ליהוה אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה׃ רק באבתיך חשק יהוה לאהבה אתם ויבחר בזרעם אחריהם בכם מכל העמים כהיום הזה׃ ומלתם את ערלת לבבכם ועורפכם לא תקשו עוד׃ כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדל הגבר והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד׃ עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה׃ ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים׃ את יהוה אלהיך תירא אתו תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע׃ הוא תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך את הגדלות האל והנוראת האלה אשר ראו עיניך׃ בשבעים נפש ירדו אבתיך מצרימה ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי השמים לרב׃ ואהבת את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו ומשפטיו ומצותיו כל הימים׃ וידעתם היום כי לא את בניכם אשר לא ידעו ולא ראו את מוסר יהוה אלהיכם את גדלו את ידו החזקה ואת זרעו הנטויה׃ ואת אתתיו ואת מעשיו אשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו׃ ואת אשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את מי ים סוף על פניהם במרדפם אחריכם ויאבדם יהוה עד היום הזה׃ ואת אשר עשה לכם במדבר עד באכם עד המקום הזה׃ ואת אשר עשה לדתן ולאבירם בני אליאב בן ראובן אשר פצתה הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב כל ישראל׃ כי עיניכם הראת את כל מעשה יהוה הגדול אשר עשה׃ ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי מצוך היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה׃ ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש׃ כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך והשקית ברגלך כגן הירק׃ והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה מים׃ ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עיני יהוה אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה׃ והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם׃ ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך׃ ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת׃ השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם׃ וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם׃ ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטטפת בין עיניכם׃ ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך׃ וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך׃ למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם כימי השמים על הארץ׃ כי אם שמר תשמרון את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה לאהבה את יהוה אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו׃ והוריש יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצומים ממכם׃ כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם׃ לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם יתן על פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם׃ ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה׃ את הברכה אשר תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום׃ והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם׃ והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתת את הברכה על הר גרזים ואת הקללה על הר עיבל׃ הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלני מרה׃ כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה׃ ושמרתם לעשות את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום׃ אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבתיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה׃ אבד תאבדון את כל המקמות אשר עבדו שם הגוים אשר אתם יורשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן׃ ונתצתם את מזבחתם ושברתם את מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם מן המקום ההוא׃ לא תעשון כן ליהוה אלהיכם׃ כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם משבטיכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה׃ והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ומעשרתיכם ותרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכרות בקרכם וצאנכם׃ ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך יהוה אלהיך׃ לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו׃ כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך׃ ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל אויביכם מסביב וישבתם בטח׃ והיה המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם עלתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרומת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה׃ ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנתיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם׃ השמר לך פן תעלה עלתיך בכל מקום אשר תראה׃ כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך׃ אך בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל׃ רק הדם לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים׃ לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידך׃ כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל משלח ידך׃ השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיך על אדמתך׃ כי ירחיב יהוה אלהיך את גבלך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר׃ כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתיך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך׃ אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלנו׃ רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר׃ לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים׃ לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני יהוה׃ רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה׃ ועשית עלתיך הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל׃ שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך׃ כי יכרת יהוה את הגוים אשר אתה בא שמה לרשתם מפניך ורשתם וישבת בארצם׃ השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני׃ לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם׃ את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו׃ כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת׃ ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם׃ לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חלם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם׃ אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקולו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון׃ והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך׃ כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך׃ מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ׃ לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו׃ כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה׃ ורגמתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים׃ וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך׃ כי תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר׃ יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את יושבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם׃ ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך׃ הכה תכה את יושבי העיר ההוא לפי חרב החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב׃ את כל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד׃ ולא ידבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב יהוה מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך׃ כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך׃ בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת׃ כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה׃ לא תאכל כל תועבה׃ זאת הבהמה אשר תאכלו שור כשב העזים׃ אילי וצבי ויחמור וזמר ואקו ודישן׃ וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו׃ אך את זה לא תאכלו מעלי הגרה ומן המפרסת את הפרסה הגמל והארנבת והשפן כי מעלה גרה הם ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם׃ והחזיר כי מפריס פרסה הוא ושסע שפה הוא ומגרתו לא יגר טמא הוא לכם׃ מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו׃ את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו׃ וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם׃ כל צפור טהורה תאכלו׃ וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה׃ והראה והאיה ואת כל עורב למינהו׃ ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף ואת הנץ למינהו׃ ואת הכוס ואת הינשוף ואת התנשמת׃ ואת הקאת ואת הרחם ואת השלך׃ ואת החסידה האנפה למינה ואת הדוכיפת ואת העטלף׃ וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו׃ כל עוף טהור תאכלו׃ לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו׃ עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה׃ ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל הימים׃ וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי ברכך יהוה אלהיך׃ ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו׃ ונתתה הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה וביתך׃ והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה אתך׃ מקץ שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך׃ ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה אתך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה׃ מקץ שבע שנים תעשה שמטה׃ וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה׃ את הנכרי תגש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך׃ אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך יברכך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה׃ רק אם שמע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום׃ כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשלו׃ כי יהיה בך אביון מאחד אחיך בכל שעריך בארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיך האביון׃ כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו דיו מחסרו אשר יחסר לו׃ השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה ורעה עינך באחיך האביון ולא תתן לו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא׃ נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך יהוה אלהיך בכל מעשך ובכל משלח ידך׃ כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ידך לאחיך לעניך ולאביונך בארצך׃ כי יקנה אחיך העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי מעמך׃ וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם׃ הענק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך יהוה אלהיך תתן לו׃ וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך יהוה אלהיך על כן אנכי מצוך את הדבר הזה היום׃ והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב עמך׃ ולקחת את המרצע ונתתה באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן׃ לא יקשה בעיניך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך היה לך ויברכך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה׃ כל הבכור הנולד בבקרך ובצאנך הזכר תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד בבכור שורך ולא תגז בכור צאנך׃ לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה וביתך׃ וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך׃ בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל׃ רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים׃ שמר את חדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחדש האביב הוציאך י

ולא יעלה בלבבו שיש לו חלק בעולם הבא ויהיה נידון בגיהנם ויכרת מן העולם ויכפר בו כל מה שעשה בעולם הזה עד שיגיע לגיהנם ואחר כך יכרת ויאבד ויהיה כמי שלא היה מעולם ואין לו לא זכר ולא שם ולא נפש ולא רוח בעולם הבא ולא יעלה בלבבו שיש לו חלק בעולם הבא ויהיה נידון בגיהנם ויכרת מן העולם ויכפר בו כל מה שעשה בעולם הזה עד שיגיע לגיהנם ואחר כך יכרת ויאבד ויהיה כמי שלא היה מעולם ואין לו לא זכר ולא שם ולא נפש ולא רוח בעולם הבא

ולא יעלה בלבבו שיש לו חלק בעולם הבא ויהיה נידון בגיהנם ויכרת מן העולם ויכפר בו כל מה שעשה בעולם הזה עד שיגיע לגיהנם ואחר כך יכרת ויאבד ויהיה כמי שלא היה מעולם ואין לו לא זכר ולא שם ולא נפש ולא רוח בעולם הבא ולא יעלה בלבבו שיש לו חלק בעולם הבא ויהיה נידון בגיהנם ויכרת מן העולם ויכפר בו כל מה שעשה בעולם הזה עד שיגיע לגיהנם ואחר כך יכרת ויאבד ויהיה כמי שלא היה מעולם ואין לו לא זכר ולא שם ולא נפש ולא רוח בעולם הבא

ולא יעלה בלבבו שיש לו חלק בעולם הבא ויהיה נידון בגיהנם ויכרת מן העולם ויכפר בו כל מה שעשה בעולם הזה עד שיגיע לגיהנם ואחר כך יכרת ויאבד ויהיה כמי שלא היה מעולם ואין לו לא זכר ולא שם ולא נפש ולא רוח בעולם הבא ולא יעלה בלבבו שיש לו חלק בעולם הבא ויהיה נידון בגיהנם ויכרת מן העולם ויכפר בו כל מה שעשה בעולם הזה עד שיגיע לגיהנם ואחר כך יכרת ויאבד ויהיה כמי שלא היה מעולם ואין לו לא זכר ולא שם ולא נפש ולא רוח בעולם הבא

ולא יעלה בלבבו שיש לו חלק בעולם הבא ויהיה נידון בגיהנם ויכרת מן העולם ויכפר בו כל מה שעשה בעולם הזה עד שיגיע לגיהנם ואחר כך יכרת ויאבד ויהיה כמי שלא היה מעולם ואין לו לא זכר ולא שם ולא נפש ולא רוח בעולם הבא ולא יעלה בלבבו שיש לו חלק בעולם הבא ויהיה נידון בגיהנם ויכרת מן העולם ויכפר בו כל מה שעשה בעולם הזה עד שיגיע לגיהנם ואחר כך יכרת ויאבד ויהיה כמי שלא היה מעולם ואין לו לא זכר ולא שם ולא נפש ולא רוח בעולם הבא

ד ר ב ר ב ר ב

ⲡⲉⲛⲓⲱⲧ ⲉⲧⲣⲉⲛⲟⲩϫⲁⲓ ⲛⲁⲛ ⲛⲓⲙ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲣⲉⲛⲟⲩⲙⲁⲣⲧⲩⲣⲟⲥ ⲉⲃⲟⲗ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲙⲁ ⲙⲡⲉⲛⲥⲁⲣⲝ ⲙⲡⲉⲛⲛⲟⲩ
ⲛⲉⲙ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩ

ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಅವರು ಸಾಯಂಕಾಲ ಮತ್ತು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಸರ್ವಾಂಗಹೋಮಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಪಾಪಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಯೋಚಿಸಿರಬಹುದೆಂದು ಯೋಬನು ಯೋಚಿಸಿದನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವನು ಪ್ರತಿದಿನ ಅವರಿಗಾಗಿ ಸರ್ವಾಂಗಹೋಮಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದನು.

ಒಂದು ದಿನ ದೇವದೂತರು ಯೆಹೋವನ ಮುಂದೆ ಹಾಜರಾಗಲು ಬಂದರು. ಸೈತಾನನು ಸಹ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಬಂದನು. ಯೆಹೋವನು ಸೈತಾನನಿಗೆ, "ನೀನು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿರುವೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಸೈತಾನನು ಯೆಹೋವನಿಗೆ, "ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅತ್ತಿತ್ತ ಸಂಚರಿಸಿ ಬಂದಿರುವೆನು" ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದನು. ಯೆಹೋವನು ಸೈತಾನನಿಗೆ, "ನೀನು ನನ್ನ ಸೇವಕನಾದ ಯೋಬನನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದೀಯಾ? ಅವನಂತೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಯಥಾರ್ಥನೂ ನೀತಿವಂತನೂ ದೇವಭಕ್ತನೂ ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೂರವಿರುವವನೂ ಬೇರೊಬ್ಬನಿಲ್ಲ. ಅವನು ಇನ್ನೂ ತನ್ನ ಯಥಾರ್ಥತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ನೀನು ಅವನನ್ನು ಕೆಡಿಸಲು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸಿದರೂ ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಕೇಡನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಸೈತಾನನು ಯೆಹೋವನಿಗೆ, "ಚರ್ಮಕ್ಕೆ ಚರ್ಮ! ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಜೀವಕ್ಕಾಗಿ ತನಗಿರುವುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಡುವನು. ಆದರೆ ನೀನು ಅವನ ಮೈಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು ಅವನ ಮೂಳೆ ಮಾಂಸಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಅವನು ನಿನ್ನ ಮುಖದ ಮೇಲೆಯೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಶಪಿಸುವನು" ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದನು. ಯೆಹೋವನು ಸೈತಾನನಿಗೆ, "ಹಾಗಾದರೆ ಅವನು ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಅವನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೆಗೆಯಬೇಡ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಆಗ ಸೈತಾನನು ಯೆಹೋವನ ಸನ್ನಿಧಿಯಿಂದ ಹೊರಟುಹೋಗಿ ಯೋಬನ ಪಾದದ ತಳದಿಂದ ತಲೆಯ ತುದಿಯವರೆಗೂ ಕೆಟ್ಟ ಕುರುಗಳಿಂದ ಅವನನ್ನು ಬಾಧಿಸಿದನು. ಯೋಬನು ಒಂದು ಮಡಕೆಯ ಚೂರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕುರುಗಳನ್ನು ಕೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬೂದಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು. ಆಗ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯು ಅವನಿಗೆ, "ನೀನು ಇನ್ನೂ ನಿನ್ನ ಯಥಾರ್ಥತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀಯಾ? ದೇವರನ್ನು ಶಪಿಸಿ ಸಾಯಿ!" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಯೋಬನು ಅವಳಿಗೆ, "ನೀನು ಮೂರ್ಖಳಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ. ನಾವು ದೇವರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಂತೆ ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದನು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಯೋಬನು ಪಾಪಮಾಡಲಿಲ್ಲ.

ಯೋಬನ ಮೂವರು ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ತೇಮಾನ್ಯನಾದ ಎಲೀಫಜ, ಶೂಹ್ಯನಾದ ಬಿಲ್ದದ ಮತ್ತು ನಾಮಾಥ್ಯನಾದ ಚೋಫರ ಇವರು ಯೋಬನಿಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಡುಕುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿ ಅವನನ್ನು ಸಂತೈಸಲು ಮತ್ತು ಸಾಂತ್ವನಗೊಳಿಸಲು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಬಂದರು. ಅವರು ಯೋಬನನ್ನು ದೂರದಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ಅವನನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಳುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹರಿದುಕೊಂಡು ಆಕಾಶದ ಕಡೆಗೆ ಧೂಳನ್ನು ತೂರಿದರು. ಅವರು ಏಳು ದಿನಗಳು ಮತ್ತು ಏಳು ರಾತ್ರಿಗಳು ಯೋಬನೊಂದಿಗೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಆದರೆ ಅವನ ನೋವು ಎಷ್ಟು ಘೋರವಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ.

ಅದರ ನಂತರ ಯೋಬನು ತನ್ನ ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನವನ್ನು ಶಪಿಸಿದನು. ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದು: "ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನವು ಅಳಿದುಹೋಗಲಿ. ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಗಂಡುಮಗು ಹುಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ ರಾತ್ರಿಯು ಕತ್ತಲಾಗಿರಲಿ. ಆ ದಿನವು ಕತ್ತಲೆಯಾಗಿರಲಿ. ಆ ದಿನವನ್ನು ದೇವರು ಮರೆತುಬಿಡಲಿ. ಆ ದಿನದ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ಬೀಳದಿರಲಿ. ಆ ದಿನವು ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯಾಗಿರಲಿ. ಆ ದಿನವು ಮೋಡಗಳಿಂದ ಆವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರಲಿ. ಆ ದಿನವು ಭಯಂಕರವಾಗಿರಲಿ. ಆ ದಿನವು ಕತ್ತಲೆಯಾಗ

ڪ: ڪاڻ: ڪاڻ: ڪاڻ

